

ირინეს ბედნიერება

სურათი სოფლის ცხოვრებიდან ორ მოქმედებად

მოქმედნი პირნი

სამსონ სალამთაძე, შეძლებული მემამულე.
ეკა, ცოლი ამისი.
აბესალო, შვილი ამათი 28 წ.
ფილიპე ბარბაქაძე.
ირინე, მისი ქალიშვილი.
ვიქტორ, ყმაწვილი 28 დ 30 წ.
პავლე როდამიშვილი, 25 დ 28 წ.
სოლიმონ, ნათესავი ირინესი.
სოგრატი, ნესტორ და აბესალოსი.
ნიკოლა, ბიჭი.
სტუმრები: ყმაწვილი კაცები და ქალები.

მოქმედება პირველი

სცენა წარმოადგენს ბარბაქაძის ეზოს. მარჯვნივ მოჩანს დაბალი ოდის აივანი. მარცხნივ ნიგვზის ხის ქვეშ გაშლილია სუფრა და სხედან აბესალო, ვიქტორ, სოგრატი, ნესტორ და სხვა ყმაწვილები. ცეკვა-თამაშია. იქით ღობეა და მოჩანს მეზობლის სახლები, დღეობაა ბარბაქაძისას. მოისმის დაირის ხმა. სცენაზე ლეკურის თამაშია, უკრავენ სალამურსაც. სტუმრები: ყმაწვილი კაცები და ქალიშვილები.

გამოსვლა პირველი

ფილიპე

(მოარბენინებს ცალ ხელში შამფურით მწვადს, მეორე ხელში თეფშს ცხელი ღომით).
მიირთვით... მიირთვით, თქვენი ჭირიმე!..

ყმაწვილები

ფილიპეს გაუმარჯოს!.. გაუმარჯოს ფილიპეს! (აწოდებენ ყანწით ღვინოს).

ფილიპე

თქვენი თავი მიცოცხლოს ღმერთმა ათას წელიწადს!.. ჩემი თავიც გამსახუროს!.. ჩემი საწყალი ოჯახი არ შეგძულებოდესთ... იცოცხლეთ მხიარულად, კეთილად და ბედნიერად! (დაიწყებს იმერულ მრავალჟამიერს, ყმაწვილებიც აჰყვებიან.)

აბესალო

(როცა ფილიპე ყანწს გამოცლის)

ბატონო ფილიპე, შენი სულის ჭირიმე, ერთი ლეკური, ლეკური, თუ გიყვარდე! ტაში, ტაში, ყმაწვილებო!

ფ ი ლ ი პ ე

კი, შენი ჭირიმე! კი, ჩემო ბატონო! (ფილიპე ცეკვავს, შემდეგ ირინეს გადასძახებს) ბოშო! (ორივე მამა-შვილი განაგრძობენ ცეკვას, მერე ირინე სახლისაკენ გაეშურა, თანვე გაჰყვება საერთო ყიჟინი. აბესალო ყვირის).

ა ბ ე ს ა ლ ო

ბატონო ირინე!.. ბატონო ირინე!.. მიგვატოვა?! სოგრატ! ნესტორ! ახლავე აქ მოიყვანეთ! ახლავე მოიყვანეთ აქ! (ყმაწვილები წამოვარდებიან და გავლენ) უირინეობა შეუძლებელია!.. ბატონო ირინე!

ვ ი ქ ტ ო რ

კარგია, აბესალო, კმარა, ყმაწვილო!.. ნამეტანი არაფერი არ ვარგა

ა ბ ე ს ა ლ ო

ვიქტორ, ახლავე აქ მოიყვანე ირინე, აქვე დამიჯინე ამ სუფრაზე ჩემს გვერდით!.. ახლავე, ვიქტორ, გესმის!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ყმაწვილებო, ღმერთმანი, სხვანაირად მიიღებენ მაგ შენს საქციელს... მაგ შენს ხუმრობას რამე კუდს გამოაბამენ და, ვიცი, უსიამოვნებით გათავდება, სხვა არაფერი იქნება... ხომ იცი, სოფლის ამბავი!..

ა ბ ე ს ა ლ ო

თუ ძმა ხარ, შენი დარიგება შენთვის შეინახე და ახლა ის ამისრულე, რასაც გთხოვ... ირინე მომიყვანე და გვერდით მომისვი!..

ვ ი ქ ტ ო რ

თუ ჩემი ძმობა გწამს, თავი დაანებე იმ ბავშვს, აბესალო!.. თუ ჩემი ძმობა გწამს!.. შეხუმრებასაც თავისი სამზღვარი აქვს!..

ა ბ ე ს ა ლ ო

სილოური შეხუმრებაა?! კაცს გონება მეშლება, თვალები ეს არის წამომცვინდება მისი მზერით და ეს შეხუმრებაზე მელაპარაკება!.. ნუ ამყენებ, ვიქტორ, მომიყვანე ირინე...

ვ ი ქ ტ ო რ

ნა, ხა, ხა! გასაკვირველია შენი დღევანდელი ამბავი!.. კაცმა დაგიჯეროს, რომ მართლა ასე აგიტაცა ამ საწყალმა ირინემ?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

უნდა დამიჯერო, რომ გეუბნები!

ვ ი ქ ტ ო რ

კარგია, თუ კაცი ხარ!

ა ბ ე ს ა ლ ო

არ მოიყვან?

ვ ი ქ ტ ო რ

თითქოს პირველად გენახოს დღეს მაგი ქალი!..

ა ბ ე ს ა ლ ო

არ დავკვირვებოვარ დღემდის და იმიტომ არაფრად მიმაჩნდა. დღეს ამეხილა თვალები და გეფიცები, ვიქტორ, უმაგისოდ ერთ წუთას გაძლება არ შემძლია!.. მომაჯადოვა, მომაჯადოვა მაგ დაწყევლილმა!

ვ ი ქ ტ ო რ

მოგაჯადოვა კი არა! გინდა თავის გასართობად გაიხადო და იმას კი აღარ ატან თვალს, რა ბოლო შეიძლება მოჰყვეს მაგ შენს გართობას.

ა ბ ე ს ა ლ ო

გარწმუნებ, მე სრულიადაც არ ვხუმრობ, და ისევ გთხოვ, ირინე აქ მოიყვანოს.

ვ ი ქ ტ ო რ

გარწმუნებ, რომ თუ კიდევ განაგრძე ირინესთან შენი საქციელი დღევანდელი დღე უსიამოვნებით გათავდება და ის იქნება... გინდა, მოწადინებული ხარ, ჩვეულებისამებრ, უსათუოდ შფოთი ატეხო, სხვა არაფერი!

ა ბ ე ს ა ლ ო

მე მინდა, ირინე აქ მომიყვანო, სხვა არაფერი!

ვ ი ქ ტ ო რ

უსათუოდ გინდა, როდამიშვილი გაახელო და შფოთში ჩაითრიო რამეფრად...
უამისოდ მოწყენილი ხარ...

ა ბ ე ს ა ლ ო

როდამიშვილი ვინ ოხერია?!

ვ ი ქ ტ ო რ

ვინაა და, როგორც წელან გითხარი, ირინეს საქმროა... ჯერ ოლონდ გამოუცხადებლად
აქვთ პირობა მიცემული ერთმანეთისათვის...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ჩემი რა საქმეა... მე რას დავეძებ მერე? ახირებულია!

ვ ი ქ ტ ო რ

შენი საქმე ისაა, რომ ამ ქალიშვილთან უფრო მეტი თავდაჭერილობა გმართებს.

ა ბ ე ს ა ლ ო

როდამიშვილის გამო?

ვ ი ქ ტ ო რ

ჰო!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ხა, ხა, ხა, ხა, ხა, ხა! ძალიანია, შენ ნუ მომიკვდები, ძალიანია! ვიღაცა ჩანჩურა
როდამიშვილის გულისათვის ყოველივე სიამოვნება უნდა მოვიკლოთ... აბა კაცი ის
ყოფილა დ ჩვენ არაფერი!

ვ ი ქ ტ ო რ

ვაჟკაცს არ შეშვენის, აბესალო, ამნაირი სიტყვა.

ა ბ ე ს ა ლ ო

არც ის შეშვენის, თავი მოიხაროს ყოველივე მაჩანჩალას წინაშე... როდამიშვილის
გულის ამბავი რაში მეკითხება, როცა აქ გენია ტრიალობს და ჩაქრობას ითხოვს...
როდამიშვილი რა ჩემი ფეხებია!.. მაშ არ გინდა თხოვნა ამისრულო დ ირინე აქ
მომიყვანო?! შენ გგონია, უშენოდაც არ მოხერხდება ეგ საქმე? (წასვლას აპირებს).

ვ ი ქ ტ ო რ (დაიჭერს)

აბესალო, თუ რაიმე პატივისცემა გაქვს ჩემი, თავი დაანებე ირინეს!.. თუ ძმა ხარს!

ა ბ ე ს ა ლ ო

თუ ძმა ხარ, თავი დამანებე, ვიქტორ!.. თუ ძმა ხარ!.. სად მიმეძალა ჩემი მზე, ჩემი მთვარე? უნდა მოვნახო ახლავე... შენი სულისა! (მიდის სახლისაკენ)

გამოსვლა მეორე

ვიქტორ, მერე როდამიშვილი

ვ ი ქ ტ ო რ

ეს შეჩვენებული მანამდი არ მოისვენებს, სანამ ერთ აყალმაცალს და დავიდარაბას არ ასტეხავს, ისეა ატეხილი! ნეტავი მაგ არ მოთრეულიყო დღეს აქ და არაფერი მინდოდა!

როდამიშვილი (აღელვებული)

ვიქტორ!

ვ ი ქ ტ ო რ

რა იყო, პავლე?

როდამიშვილი

ვიქტორ, უთხარი, ყმაწვილო, იმ შენს ნათლიისშვილს, უთხარი ცოტაოდენი მორიდება მაინც იქონიოს... მართალია, ჩვენზე უკეთეს საზოგადოებაში ნამყოფია, მაგრამ არაფერი საკადრისია ყველასი ასეთი ჩაუგდებლობა.

ვ ი ქ ტ ო რ

რა იყო, რა ქნა ამისთანა, პავლე ჩემო?

როდამიშვილი

განა თვითონ არ შეგიმჩნევია?! ბატონო, რა არის, ამ ყმაწვილ ქალს რომ ჩასცივებია, მოსვენებას არ აძლევს, წამოავლებს ხელს და აჯირგალებს, თითქოს სათამაშო იყოს მისი... უთხარი...

ვ ი ქ ტ ო რ

რა ვუთხრა, ყმაწვილო, გალეშილია, არაფერი ესმის ამ ქვეყნის.

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

შენც არ მომიკვდე, ის იმდენად მთვრალი არ იყოს!.. და ამას კი გეტყვი, ვიქტორ, თუ მაგან ირინეს თავი არ დაანება, ღმერთმანი მეტს აღარავინ მოუთმენს და ყველასათვის უსიამოვნებით გათავდება დღევანდელი დღესასწაული... ძმობას გფიცავარ, ვიქტორ!

ვ ი ქ ტ ო რ

შენგან არ მიკვირს, პავლე, ამნაირი სიტყვა რომ მესმოს!..

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

მაგ ვაჟბატონი იმ იმედით ბრძანდება, რომ ვერავინ გამიბედავს რამესო და თავისუფლად გრძნობს თავის თავს... როგორც სინდისიერ ყმაწვილ კაცს, გთხოვ, ვიქტორ, უსიამოვნება აგვაშორო...

ვ ი ქ ტ ო რ

თუ ძმა ხარ, დაწყნარდი, ნუ მიიღებ საწყენად მის საქციელს. შე კაცო, რომ იცოდეს თქვენი ამბავი, ირინეს სულაც არ გაცემდა ხმას...

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

დიახ!.. მაგისტანა ვაჟბატონია სწორე!.. მაშინ ჯინაზე უარესს ჩაიდენდა!.. ა, შეხედე, შეხედე, ვიქტორს შეხედე, რავა მოაპოწიალებს... შეხედე ერთი! და შენ მეუბნები დ მოითმინეო?

გამოსვლა მესამე

იგინივე, ა ბ ე ს ა ლ ო , ი რ ი ნ ე და ს ტ უ მ რ ე ბ ი

ა ბ ე ს ა ლ ო (შემოჰყავს ირინე ხელი-ხელ გაყრილად).

არსად თქვენი წასვლა აწი აღარ შეიძლება, არსად!.. არასფრის გულისათვის!..

ი რ ი ნ ე

ახლავე გიახლებით... საქმე მაქვს... ახლავე გიახლებით!..

ა ბ ე ს ა ლ ო

ყოვლად შეუძლებელია... ვეღარსად ვერ გაგიშვებთ! ვეღარსად... აბა სალამურის.

ტაში!.. ბატონო ირინე, უმორჩილესად გთხოვთ!.. ვასიკო! (გამოვარდება და ლეკურის საცეკვაოდ თავს დაუკრავს ირინეს).

ი რ ი ნ ე

კატო ითამაშებს ჩემს მოსვლამდის!.. კატო, შენი ჭირიმე!

ა ბ ე ს ა ლ ო (გზას გადაულობავს).

არ ვიცი მე არც კატო, არც ქატო... ტაში, ყმაწვილებო!..

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

ყოჩაღ, ბიჭო!.. ზრდილობაც ამას ჰქვია!

ვ ი ქ ტ ო რ

ჩუ, ყმაწვილო!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ტაში, ტაში! (ირინე ცეკვავს) შენი გულისა შენი... (ირინე ცეკვას გაათავებს, თავს დაუკრავს, შემოტრიალდება და წასვლას დააპირებს. აბესალო ხელს სტაცებს და შეაჩერებს). ასე, მალე, ასე მალე, ბატონო ირინე?

ი რ ი ნ ე

დავიღალე, ღმერთმანი.

ა ბ ე ს ა ლ ო

ასე ცოტათი გინდათ დაგვაჯეროთ? თქვენ არ მომიკვდეთ... ამას გახელება ჰქვია, სხვა არაფერი... გახელება!

ი რ ი ნ ე

დავიღალე, ბატონო აბესალო... მეტი აღარ შემიძლია.

ა ბ ე ს ა ლ ო

აბა, თუ დაიღალეთ, აგერ დაბრძანდით და დაისვენეთ... აბა, ყმაწვილებო, მსულიკოან, ისე ტკბილად, ნაზად, ისე რომ ყველას გვიამოს... დასხედით, დასხედით!.. ჩვენსკენაა ლხინი წამოსული... (ყმაწვილები სულიკოს მღერიან).

ი რ ი ნ ე

ბატონო აბესალო, გთხოვ, ნება მიბოძოთ...

ა ბ ე ს ა ლ ო

არ შეიძლება... თქვენთან ერთად ლხინიც გაგვშორდება...

ი რ ი ნ ე

რა ვენა, ღმერთმანი!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ვიქტორ!

ვ ი ქ ტ ო რ

რა გინდა?

ა ბ ე ს ა ლ ო

თხოვე იმ ყმაწვილს, ასე მწყრალად რომ გვიყურებს, შემოგვჩერებია, ეგერ დაბრძანდეს სუფრის ბოლოში... ეგებ გული გაუკეთდეს... (ირინე უკმაყოფილოდ გადახედავს აბესალოს).

ვ ი ქ ტ ო რ

ვერაფერი ოხუნჯობაა, შენ არ მომიკვდე!.. შფოთი გინდა ატეხოყმაწვილო?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

თხოვე!.. ნუ იბღვირება-კი!

ვ ი ქ ტ ო რ

სუ, ყმაწვილო!

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

გიჯობთ თავი შეიკავოთ და წინდახედულად ილაპარაკოთ!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ბიჭოს!.. ხა, ხა, ხა!.. ძალიან გულზე არ ყოფილა! ერთი ახლოს დამანახვეთ, ვინ ბრძანდება ეს გულ უშიშარი რაინდი! (დგება და როდამიშვილისაკენ მიდის, ვიქტორი არ უშვებს)

ვ ი ქ ტ ო რ

აბესალო, რა არის ახლა ეს?.. რა არის?..

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

ტყუილა იქაჩებით... თქვენი არავის არ ეშინია, ამაზე დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ!

ვ ი ქ ტ ო რ

პავლე, არ გრცხვენია! (ყველანი აირევიან) სირცხვილია, ყმაწვილებო სირცხვილია, სხვა არაფერი!

ა ბ ე ს ა ლ ო (იწევს)

ბატონო, შემახედვით მხოლოდ... ახლოს შემახედვით ამ უცნაური კაცისთვის... მეტს არაფერს გთხოვთ... ვიცნო ერთი მაინც!

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

შევარცხვინე შენთან დამარიღებელი!..

ვ ი ქ ტ ო რ

(იქით მიექაჩება როდამიშვილს, აბესალოში სხვა ყმაწვილებშოა. ყველანი შეწუხებულნი არიან.)

პავლე, ჭკუაზე მოდი! ყმაწვილო, ამას მოველით შენგან?

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

შემაშინა მაგისმა შეხედვამ, თუ რა ჰგონია?! (ვიქტორს გაჰყავს)

ა ბ ე ს ა ლ ო

ძალიან არ იქაჩებოდა!.. მიყვარს გულადი კაცი! სიცოცხლეა!

ი რ ი ნ ე

არ გეკადრებათ, ბატონო აბესალო!.. თქვენგან ამას არ მოველოდი!..

ა ბ ე ს ა ლ ო (მოტრიალდება)

უკაცრავად... თქვენთან უკაცრავად, ბატონო ირინეს. ღმერთო მომკალი!.. გაწყენინეთ განა!.. ნიავს მივცეთ, ქარს გავაყოლოთ ყოველივე უსიამოვნობა!.. ყმაწვილებო, აბა,

ტაში, ტაში!.. (თვითონ იწყებს ცეკვას და იწვევს ირინეს. პირველი უარის შემდეგ ირინე გაჰყვება).

ყ მ ა წ ვ ი ლ ე ბ ი

ბრავო, ბრავო, აბესალო! ბრავო, ბრავო!..

ე რ თ ი ყ მ ა წ ვ ი ლ თ ა გ ა ნ ი მ ე - 2 - ს

როდამიშვილის ჯინაზე თამაშობს.

მ ე - 2 ყ მ ა წ ვ ი ლ ი

კი, ახელებს მას... შეატყო, რომ პავლეს სწყინსო ირინესთან შეხუმრება და განგებ ახელებს...

1 - ლ ი ყ მ ა წ ვ ი ლ ი

უნდა უსათუოდ ჩხუბში ჩაითრიოს...

ა ბ ე ს ა ლ ო

(ცეკვის გათავების შემდეგ ხელზე აკოცებს ირინეს).

გმადლობთ, გმადლობთ, ბატონო ირინე! (სახლიდან მოისმის სიმღერა და დაირის ხმა, ყველანაირად იქით გაემშურებიან)

გამოსვლა მეოთხე

ი რ ი ნ ე დ ა ა ბ ე ს ა ლ ო

ა ბ ე ს ა ლ ო (უკან მისდევს ირინეს).

გინდოდათ გამქცეოდით?! ხომ დაგიჭირეთ!.. ხომ ვერ დამემალეთ!.. სად უნდა დამემალეთ?! სად უნდა წამიხვიდეთ?.. გარწმუნებთ, რომ ვერსად... ვერსად!

ი რ ი ნ ე

რა გნებავთ, ყმაწვილო?

ა ბ ე ს ა ლ ო

ეგრე მწყრალად?!. ეგრე კუმტად?!. ნუ, ნუ, თუ ღმერთი გწამთუ თუ კაცის სიბრალული გაქვთ! მაგ კილოთი ყოველ გაბედულობას მიკარგავთ... მხდალად მხდით...

ი რ ი ნ ე (ვიქტორს დაინახავს)

ვიქტორ... ვიქტორს

ვ ი ქ ტ ო რ

ბატონო!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ნეტავ შენ ყველგან მიმსწრები არ იყვე, ათასწილად აჯობებდა ძმობას ვფიცავარ!

ვ ი ქ ტ ო რ

უკაცრავად შენთან, მაგრამ ხომ გაიგონე, რომ მიხმეს...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ა, ხომ ხედავ, ყველანი მშვიდობით ვართ და შენც შეგიძლია თავისუფლად განაგრძო შენი გზა...

ვ ი ქ ტ ო რ

თუ ირინე მიბრძანებს...

ი რ ი ნ ე

არა, არა, მე გთხოვთ, აქ იყვეთ...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ღმერთო მომკალი! თუ არა და ამდენად გეშინიანთ ჩემთან მარტოდ დარჩენა?..

ვ ი ქ ტ ო რ

რაებს ლაპარაკობ, ყმაწვილო?

ა ბ ე ს ა ლ ო

შენ რომ აქ არ იყვე, სწორედ უფრო წესიერად ვილაპარაკებდი და იმას ვიტყოდი, რისი თქმაც მსურს!..

ი რ ი ნ ე

ვიქტორთან მე საიდუმლო არაფერი მაქვს... შეგიძლიათ თქვენი სათქმელი მაგასთანაც თქვათ...

ა ბ ე ს ა ლ ო

უშენოთ რომ არაფერი გაკეთდება, რომ არაფერი ითქმება... ყველას მესაიდუმლე რომ ხარ!.. გასაკვირველია!.. ვიქტორ, თუ ძმა ხარ ერთხელ მაინც დათმე... გთხოვ ძმურად!

ვ ი ქ ტ ო რ

არ გესმის, ყმაწვილო, თუ დაყრუვდი დღეს?.. არ გესმის ამ ქალის ნათქვამი?..

ა ბ ე ს ა ლ ო

შენ რომ გხედავ აქ, ყურთასმენაც მაკლდება...

ვ ი ქ ტ ო რ

როგორც გეტყობა, ჩემო კეთილო, ძალზე მოგრეგია ღვინო და მოსვენება გჭირია, რომ გამოფხიზლდე...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ოჰ, ეგ კი მართალია... ეგ კი მართალია! და, თუ ძმა ხარ, მომასვენეს.

ი რ ი ნ ე

უკაცრავად ვარ, ბატონო აბესალო, ამდენ სტუმარს სამსახური ეჭირვება...

ა ბ ე ს ა ლ ო

კისერი უტეხია ყველას!.. ვის რას დავებებ! მათზე ისიც ბევრია, რაც ემსახურეთ... ყველამ თავის თავს მოუაროს!.. თქვენი წასვლა აქედან ყოვლად შეუძლებელია!.. ვერსად ვერ გაგიშვებთ!..

ი რ ი ნ ე

რა უნდა გავაკეთოთ აქ?..

ვ ი ქ ტ ო რ

ახესალო, ჭკუაზე მოდი... რავა გადარეულივით ლაპარაკობ!..

ა ბ ე ს ა ლ ო

გადარეული ვარ, აბა, ვერ მატყობ?! ვერ მატყობ, რომ გადარეული ვარ?! და გევედრები, შენ ნუ მრევ კიდევ, შენ ნუ შემშლი უარესად... რა გინდა ჩემგან, კაცო?! ბატონო ირინე, უმორჩილესად გთხოვთ, ორი წამი მითავაზოთ, მაგრამ ეგ თაფლი

კაცი, ეგ ქვეყნის მესაიდუმლე თავიდან მომამორეთ...

ი რ ი ნ ე

რა უნდა მითხრათ იმისთანა, რომ ვიქტორს არ გაეგონებოდეს? რა უნდა იყოს იმისთანა?

ა ბ ე ს ა ლ ო

გთხოვთ!

ი რ ი ნ ე

გთხოვთ, ამასთან მითხრათ...

ა ბ ე ს ა ლ ო

თქვენ რომ იცოდეთ ჩემი გულის ამბავი, ასე მკაცრად, ასე უნდობლად არ მომეპყრობოდიო... არც მამლევთ საშუალებას გამოვთქვა ჩემი გულის ნადები და ამით მხოლოდ სულს მიხუთავთ, სიცოცხლეს მიმწარებთ...

ი რ ი ნ ე

არ გეკადრებათ, ბატონო აბესალო, მაგნაირი ლაპარაკი...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ვიყვე შეჩვენებული, თუ ჭეშმარიტებას არ მოგახსენებდეთ... თუ სრულს ჭეშმარიტებას არ მოგახსენებდეთ... და გთხოვთ, რომ თქვენის მხრითაც გავიგონო... (ირინე წასვლას აპირებს) სად მიხვალთ? ვერსად ვერ წამიხვალთ, სანამ არ მომცემთ პასუხს, სანამ სიტყვას არ მომცემთ...

ი რ ი ნ ე

გთხოვთ გამათავისუფლოთ, ბატონო აბესალო!

ვ ი ქ ტ ო რ

აბესალო, ყმაწვილო!

ა ბ ე ს ა ლ ო

პასუხი მინდა გავიგონო თქვენგან, თუ...

ი რ ი ნ ე

მერე ვილაპარაკოთ, ბატონო, მერე... ახლა არ მცალია...

ა ბ ე ს ა ლ ო

მერე როდისლა? როდისლა მერე? მე ახლავე მინდა პასუხის. გადადება რადა საჭიროა!.
ახლავე უნდა მითხრათ...

ე კ ა

არა, არა! ახლა მე თქვენთან ლაპარაკი არ შემიძლია! (გაუსხლტება და გაიქცევა)

გამოსვლა მეხუთე

ა ბ ე ს ა ლ ო და ვ ი ქ ტ ო რ

ა ბ ე ს ა ლ ო

სად წამიხვალ, სად?.. სად წამიხვალ?!

ვ ი ქ ტ ო რ

რას ჩადიხარ, ყმაწვილო?! რა ამბავში ხარ?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

გევედრები, თავი დამანებო!.. ხომ ხედავ...

ვ ი ქ ტ ო რ

რომ შენს ჭკუაზე არა ხარ...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ჰო, ჰო! სწორედ ჩემს ჭკუაზე არა ვარ!.. და თავი დამანებე, თორემ გაწყენიებ და
დამემდურები!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ყმაწვილო, თავი როგორ დაგანებო, როცა ვხედავ, რომ ირინესთან შენს საქციელს
შეუძლია აქ ერთი აყალ-მაცალი ატეხოს... გეუბნები, იმ ქალს ამორჩეული ჰყავს
საქმრო, ის კაცი თავს გამოიდებს და...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ჯანდაბას მისი თავი და ტანი!.. გთხოვ, ჩემთან მას ნუ ახსენებ... ირინესთან იმას ხელი

ადარა აქვს დღეიდან, არა, ასე მოახსენე...

ვიქტორ

როგორ თუ ხელი აღარ აქვს? რა გინდა ამით თქვა?

აბესალო

ის, რომ ირინეს საუკუნოდ გამოეთხოვოს...

ვიქტორ

აბესალო!

აბესალო

ჰო, აბესალო, აბა ვინა ვარ?

ვიქტორ

შენ რაღაცას უცნაურობას აპირობ, აბესალო...

აბესალო

რასაც ვაპირობ, კიდევაც ავასრულებ...

ვიქტორ

აბესალო, თუ შენ ფიქრობ როდამიშვილის და ირინეს დაშორებას, ჯერედ ეგ ვერაფერი ვაჟკაცური საქციელია, და მერე ამასაც გეტყვი, რომ შენი მაცადინობა ტყვილა ჩაივლის... არაფერი საკადრისია ამნაირი საქმე!

აბესალო

მე შენ გთხოვ, ვიქტორ, იმ როდამიშვილს მოახსენო, ირინესი სახელიც კი დაივიწყოს სამიდღემწიოდ...

ვიქტორ

შენ ხუმრობ?..

აბესალო

სულაც არ მეხუმრება...

ვიქტორ

აბა?

ა ბ ე ს ა ლ ო

აბა ის არის, რომ ირინე მე მინდა... მე მინდა!

ვ ი ქ ტ ო რ

ა?

ა ბ ე ს ა ლ ო

მე მინდა-მეთქი და არავინ როდამიშვილი არ ვიცი...

ვ ი ქ ტ ო რ

შენ გინდა?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

მე!

ვ ი ქ ტ ო რ

თუ მართლა გულში მაგისტანა რამ განიზრახე, გარწმუნებ, აბესალო, როგორც გითხარი, შენი ჟინი ასე იოლადა არ ავისრულდება...

ა ბ ე ს ა ლ ო

რატომ!.. როდამიშვილი მჯობია? როდამიშვილს არჩევენ?

ვ ი ქ ტ ო რ

არა, მაგრამ გეიგონე კაცის, იმათ სიტყვა აქვთ ერთმანეთისათვის მიცემული...

ა ბ ე ს ა ლ ო

თუ გინდ ჯვარსაწერადაც წამდგარნი იყვნენ... მე რომ ვთქვა, უარს მეტყვიან?

ვ ი ქ ტ ო რ

ყმაწვილო, ახლა რადა დროსაა.

ა ბ ე ს ა ლ ო

დრო ყოველთვისაა.

ვიქტორ

გარწმუნებ, ქალი არასფრის გულისთვის არ გადათქვამს თავის სიტყვას... არასფრის გულისთვის...

აბესალო

არ გადათქვამს?

ვიქტორ

გარწმუნებ, რომ არა... აბა რისთვის გაგეცა დ მიგიხვდა რაზედაც გინდოდა ჩამოგეგდო ლაპარაკი და გაგშორდა...

აბესალო

ეგ ტყვილია... ტყვილია, ჩემო ვიქტორ ბატონო! და აგერ ახლავე დაგანახვებ ამას... და ესეც გახსოვდეს, მითქვამს: შემირცხვეს ვაჟკაცობა, თუ მაგ ქალი მე ვისმეს დავუთმო!.. ამისთვის მოვნახავ მე გზას.

ვიქტორ

აბესალო, ძმობას გაფიცებ, წუთის გულისთქმას ნუ აჰყვები, შენი ვაჟკაცობა ამაში უფრო გამოჩნდება... უკადრისი საქციელით ვაჟკაცობას ვერ დაამტკიცებ, ჩემო ძმაო.

აბესალო

უკადრისობაზე ლაპარაკი თქვენთვის მომინდვია. მე ჩემი სურვილი უნდა ავისრულო... თქვენს ტარტალს რას დავებებ! (მიდის)

გამოსვლა მეექვსე

ვიქტორ და როდამიშვილი

ვიქტორი (უკან მისდევს)

აბესალო, გაფიცებ დედ-მამას, უცნაურ საქმეს თავი დაანებო! აბესალო! (შეჩერდება) აღარასფერი ესმის... რა თვალთ შეხედა იმ წყეულმა ამ ქალიშვილს, რომ ასე უცნაურად გადირია?!, ფეხი მომტეხოდა და მასთან ერთად არ მოვსულიყავი დღეს აქ!.. რავა დევიჯერო, მართლა უნდოდას გულით ირინეს ცოლად შერთვა?.. ჟინმა წამოუარა, მეტი არაფერია.. უსათუოდ რადაც უცნაურობას კი მოახდენს... სად წავიდა ახლა?.. საით წაეთრია ოხერი?.

რო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი (შეხვედბა მიმავალ ვიქტორს)

ვიქტორ!.. შენთან ერთი სათხოვარი საქმე მაქვს... ვიცი შენი კეთილი გული, უარს არ მეტყვი...

ვ ი ქ ტ ო რ

თუკი შემძლია რამე, ბატონი ბძანდები... რა იყო?

რო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

ამ ოხერმა შენმა ნათლიისშვილმა მომკლა, უნდა გამოგიტყდე, ჩემო ძმაო, გამათავა კაცი!.. ისე ვარ, თითქოს ირინეს ვინმე მართლა მართმევდეს და მე კი ძალაც არ მაქვს, ნებაც არა მაქვს დავიცვა...

ვ ი ქ ტ ო რ

კარგი ერთი შენც!.. არ გრცხვენია?..

რო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

რა ვქნა, ჩემო კეთილო, ასე კია და! აი ამიტომ გადავსწყვიტე გთხოვო, მიმეგზავნო ფილიპესთან და შენებურად მოუყვე ჩემს გარემოებას... მართალია, ჯერ ისე მოწყობილი არა ვარ ჯვარი დევიწერო, მაგრამ მოსვენებულად მაინც ვიქნები, ჩემად რომ ვიგულებ ირინეს. შენი ჭირიმე, გეისარჯე და დამავალე, ჩემო ვიქტორ!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ბატონი ბრძანდები. დიდის სიამოვნებით. ამწამსვე!

რო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

შენი ჭირიმე!.. უთხარი, რომ, მართალია, ღარიბი კაცის შვილია, მარა შენს ქალიშვილს გვრიტივითო შეინახავს-თქვა...

ვ ი ქ ტ ო რ

კარგი, კარგი! მიდის.

რო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

შენს სულს დავენაცვლე! საუკუნო მოსამსახურედ გამიხადე!.. დროს ნუღარ დაჰკარგავ, შენ დავენაცვლე!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ა, მივდივარ ეს არის!.. ახლავე მოვნახავ და ახლავე ვეტყვი (მარჯვნივ გავლენ).

გამოსვლა მეშვიდე

ფილიპე და ირინე

ფილიპე

დღევანდელი დღე, შვილო, თურმე ორნაირად სასიხარულო ყოფილა ჩვენთვის...

ირინე

რავა, მამა?

ფილიპე

ამ კაი დღესთან იმისთანა კაი ამბავი უნდა გამოგიცხადო, რომ უკეთესი არ შეიძლება...

ირინე

რა ამბავია, მამა?

ფილიპე

შენი გაბედნიერების ამბავი, შვილო!.. დიახ, იმისთანა ჩინებული ყმაწვილი მთხოვს შენს თავს, რომ შენ ვერც-კი წარმოიდგენ! აბა, აბა!

ირინე (აღელვებული)

ვინ, მამა?.. ვინ?..

ფილიპე

აბა თუ მიხვდები?.. აბა თუ მიხვდები?.. აბესალო სალამთაძე!..

ირინე

აბესალო?!

ფილიპე

აბა, აბა! შენ ვინ გეგონა?.. აბა, ტყვილა მყავხარ კარგი გოგონა, რომ უბრალო ვინმემ გამიბედოს შენი თავის თხოვნა?! კი, შვილო! ეს არის თვითონ მოვიდა ჩემთან, გამიხმო და ასე-ასეო, იმედი მაქვს, სიძედ არ დამიწუნებო და შენი ქალიშვილის

მთხოვნელი ვარ... მწარე გულით ვარ მოწადინებულიო, შვილად მიმიღე ან და ჩემი თავი უნდა მოვიკლაო... ასე თქვა, შენ ნუ მომიკვდები: ჩემი თავი უნდა მოვიკლაო. პასუხი მინდა ახლავეო... აბა!

ი რ ი ნ ე

(გაფითრებული ყურს უგდებდა, მერე ალელვებით)

მერე რა უთხარი შენ?..

ფ ი ლ ი პ ე

რას ვეტყობდი, შვილო... რა უნდა მეთქვა! ჩემის მხრით დ კი, ბატონო-თქვა, ოღონდ, თუ უკაცრავად არ ვიქნები-თქვა, პასუხს ახლავე მოგახსენებთ-თქვა... ჩემს შვილს გავაგები და, რასაკვირველია, წინააღმდეგი არც ის იქნება-თქვა...

ი რ ი ნ ე

არა, მამა, არა!

ფ ი ლ ი პ ე

რასაკვირველია, რასაკვირველია!.. ეგ მეც ვიცოდი, რომ აბესალოს შენ ვერ დეიწუნებდი... მე შენ გეტყვი, ვინმე აჯობებს!..

ი რ ი ნ ე

არა, მამა, აბესალოს მე ვერ წავყვები...

ფ ი ლ ი პ ე

ა?!

ი რ ი ნ ე

აბესალოს ვერ წავყვები, მამა.

ფ ი ლ ი პ ე

აბესალოს ვერ წავყვებიო?.. გადირიე, შვილო!?

ი რ ი ნ ე

ვერა... ჩემო მამა, ჩემო!

ფილიპე

ღმერთო, ნუ შემშლი! რა მესმის ეს და ვისგან? გესმის შენ შენი სიტყვები, გესმის თუ არა?!

ირინე

შენ გენაცვალე, ჩემო მამა, ჩემო კარგო მამა, შენს სულს ვენაცვალე, მაგაზე ნულარაფერს მეტევი!

ფილიპე

რა ამბავია ეს?! აბესალოს უნდობლობა?! ჰმ! რა ამბავია ეს, რა ამბავია?! აბა ვიღას უნდა წაყვე?! აბა ვიღა გინდა, ამისთანა ვაჟკაცს რომ არ ნდომულობ, რა ოჯახის შვილს, რა გვარის შვილს?.. წუნობ თუ? აბა ვის უნდა წაყვე?! ვის?

ირინე

შენი ჭირიმე, შენი, ჩემო მამა, ჩემო!

ფილიპე

უარი ვუთხრა აბა?

ირინე

უარი, მამა!

ფილიპე

რა მიზეზიაო?

ირინე

უთხარი... უთხარი, რომ...

ფილიპე

ჰო, ჰო... რა უთხარიო? რა უთხარიო, რომ სათქმელი არაფერია... რას გაჩუმებულხარ?... მასწავლე, რა ვუთხრა მიზეზად?

ირინე

გამა, მე აბესალოს არ წაყვევები... ვერ წაყვევები!

ფ ი ლ ი პ ე

რა ამბავია შენს თავზე, ირინე, დღეს?.. სხვიმის როდის გილაპარაკნია ასე სულელურად? რა წამოგიარა დღეს? ასეთი უცნაური გაჯიუტება!.. ასეთი საქციელი შენი!.. მითხარი ერთი, რითი ავხსნა, რას მივაწერო?! ბედნიერება კარზე მოგდგომოდეს კაცს და უარს ამბობდე?! ჰმ! ღმერთო, შენ დასწყევლე ყოველი მავნე და ბოროტი სული!.. რამ გადამირია ეს აქამდისინ უწყინარი და მორჩილი შვილი!.. შვილო, ჭკუაზე მოდი, ირინე! ის კაცი მოუთმენლად ელის პასუხს... სული უწუხს, სანამ გეიგონებდეს შენგან თანხმობის სიტყვას...

ი რ ი ნ ე

ჩემო მამა, ჩემო ძვირფასო მამა, გევედრები, ნულარ ჩამაცივდები...

ფ ი ლ ი პ ე

რატომ, შე შეჩვენებულო, რატომ?.. ერთი მიზეზი მაინც გამაგებინე! მთელ ამ მხარეზე ბადალი არავინ ჰყავს... შემდარე არავინ ჰყავს... ყმაწვილკაცობის თვალად ითვლება... შნოა მთელად ყმაწვილკაცობის და შენ სდებ წუნს, შენ? მითხარი ერთი... მითხარი, ბატონო, მითხარი, ერთი გამაგებინე!.. მიზეზი გამაგებინე ერთი.. ჰო...

ი რ ი ნ ე

არ მიყვარს..

ფ ი ლ ი პ ე (მოკლე პაუზის შემდეგ).

არ გიყვარს?.. ხხვა არაფერი?.. სხვა არაფერია?

ი რ ი ნ ე

არ მიყვარს...

ფ ი ლ ი პ ე

ჩუ, აბა, ჩუ!.. ხმა არ ამოიღო!.. დიახ, მანამდი ნუ გათხოვდები, სანამ ვინმე არ შეიყვარო და კისერზე არ მოეხვიო ისე მაგრად, რომ ვერსად გაგექცეს... დიახ, შენმა სიცოცხლემ! არ მიყვარსო?! არ გიყვარს მერე შეგიყვარდება დ მანამდე რომელი თავმოყვარე ქალიშვილი დეიწყებს შენსავით ასე მოურიდებლად სიყვარულზე ტარტალს?! ამას მოველოდი შენგან?.. ამის იმედი მქონდა მე შენი?.. მარა სულელი და უჭკუო მე ვარ, ამდენი ლაპარაკის ნებას რომ გაძლევ... შენი უჭკუობისათვის ამნაირ ბედნიერებას რავა დაგაკარგვინებ?! მერე მაღლობასაც კი მეტყვი!

ი რ ი ნ ე

მამა, მამა!.. (ამ დროს სცენაზე გამოიფინებიან ყმაწვილი ქალები და კაცები

სალამურით, დაირით და ხმაურობით: მაგერ ყოფილან მისცვივდებიან ირინეს).

გამოსვლა მერვე

იგინივე, ქალიშვილები და ყმაწვილები

ქალიშვილი 1

ჩამორებული ლეკურია, ირინე... შენ დაგვრჩი მარტო...

ქალიშვილი 2

შენ უნდა ჩამოიარო ერთი... ვინც იცის და არ იცის, ყველამ ითამაშა.

ირინე

მეტისმეტად დაღალული ვარ, გენაცვალე, მერე ვიცეკვებ...

ქალიშვილები

ახლა, ახლა უნდა იცეკვოს.

ირინე

სხვამ იცეკვოს ჯერ...

ქალიშვილები

ყველამ იცეკვა, შენ დაგვრჩი, მხოლოდ... შენს გარდა ყველამ ვიცეკვეთ...

ყმაწვილები

თქვენ დაგვრჩით მხოლოდ... კავალური თქვენ ამოირჩიეთ...

აბესალო (გამოხტება საცეკვაოდ)

აგერ გახლავარო! ტაში, ყმაწვილებო! (ირინე გაკვირვებით ერთს გადახედავს და გაჰყვება ცეკვაში, ერთს შემოუვლის და გაჩერდება. საერთო მბრავონ)

როდამიშვილი (ვიქტორს)

ვიქტორ, აგერ არის ფილიპე, ნულარ გადადებ.

ვიქტორ

ახლავე, ა! (ხმაურობით ისევ გავლენ სტუმრები და ირინეს თან გაიყოლებენ).

გამოსვლა მეცხრე

ფილიპე და ვიქტორი

ვიქტორი (შეაჩერებს მიმავალ ფილიპეს)

თქვენთან, ბატონო ფილიპე, ცოტა საქმე მაქვს.

ფილიპე

ოჰ, კაი დაგემართოს! მეც შენი ნახვა მინდოდა სწორედ... ყმაწვილო შენ რადა დაგიმალო, შვილივით გიყურებ, შენთან რა მაქვს დასამალავი... შვილი გადამერია, სასიკეთო შვილის. ჩემი ირინე!

ვიქტორ

ჰო!

ფილიპე

მომკლა კაცი, გამათავა!.. ვიღაცამ შემიცდინა... ვიღაცამ გამისულელა! წარმოიდგინე, შენმა ნათლიისშვილმა, აბესალომ, იმისთანა პატივი დამსდვა, რომ ჩემი ღარიბი ოჯახიდან ჩემი შვილის ცოლად შერთვა ისურვა, და ეს შეჩვენებული უარზე მიდგება!.. მერე თვითონ მოვიდა და ისე მთხოვა ჩემი ირინე! ვინ გამიბრიყვა, ვინ გამისულელა?... არ მიყვარსო, დოუჯინია!.. ჰმ, არ მიყვარსო! მოდი და ელაპარაკე ამ ქალბატონს!.. აბა, უნდა ვუყურო, სანამ ვისმეს არ შეიყვარებს და სირცხვილს არ მაჭმევს?..

ვიქტორ

აბესალო თვითონ მოვიდა შენთან და გთხოვა ირინე?

ფილიპე

აბა, აბა! ახლა პასუხს უცდის.

ვიქტორ

ჰმ!.. რა პასუხი უნდა მისცეთ?

ფილიპე

უარის თქმა რავა შემიძლია!.. უარი რავა მეთქმება, მარა ამ ბოვშის საქმეც მაწუხებს და ამას გეხვეწები, ვიქტორ ჩემო... შენ ძმასავით გიყურებ და მიქენი სიკეთე, ჩააგონე, რომ იმ ყმაწვილს არ შეამჩნევოს თავისი უჭკუობა და სისულელე... არ აწყენიოს. ხუმრობაა?! თვითონ იცი, რა ოჯახის შვილია, რა გვარის შვილი!.. ამნაირ ბედს ვინ არ ნატრულობს და მე უარი ვთქვა?! იმე! შენ დაგენაცვლე, შენი ჭირი შემეყაროს, რას ემგვანება ეს? ჰმ!.. რას მივაწერო, რითი ავხსნა ამ ბოვშის ამნაირი ახირება?!

ვ ი ქ ტ ო რ

აბა, მართალი მოგახსენოთ, ბატონო ფილიპე, თქვენი ქალიშვილი მშვენივრად სჯის, როცა უარს ამბობს აბესალოს წაყოლაზე...

ფ ი ლ ი პ ე

ა?.. შენგან მესმის ეგ?! შენ მეუბნები ამას?

ვ ი ქ ტ ო რ

სწორედ! და დარწმუნებული ვარ, იმათ არ მიიღებ ამას, ვითომ და ირინეს უღირსად ვუყურებდე აბესალოს საცოლოდ... დამწყევლოს მაშინ ღმერთმა!.. არა, ბატონო ფილიპე, აბესალო არ არის ირინეს ღირსი და თუ თქვენ თქვენი ქალიშვილის ბედნიერება გსურთ, თუ არ გინდაო სიცოცხლე გაუმწაროო, იმ ჩემს ნათლისშვილს უსათუოდ უარი უნდა უთხრათ.

ფ ი ლ ი პ ე

რატომ, ვიქტორ, რატომ?.. რომ არ მესმის მე ეგ ლაპარაკი? რითია დასაწუნარი იმისთანა შესანიშნავი ახალგაზრდა? შეხედულებას დაუწუნებ კაცი, გვარიშვილობას, ოჯახს, ვაჟკაცობას, თუ რას, მითხარით ერთი?

ვ ი ქ ტ ო რ

არც ერთს ამას, მაგრამ თვითონ პირადად არ არის საოჯახო კაცი... მაგას სრულიად არა აქვს იმასი თავი, რომ ოჯახს მოეკიდოს, არა თუ მოეკიდოს, მეტს გეტყვით, იგუოს ოჯახი. დღეს თუ ირინეს გთხოვს და იმისთვის ირევა, ეგ იმიტომ კი არა, რომ მართლა მისი სიყვარული ჰქონდეს გულში, მართლა ცოლად ირჩევდეს მას... არა, მერწმუნეო ამაში, ბატონო ფილიპე, არასოდეს! მაგ კაცი გატაცებულია ასე უცაბედად, აღძრული სურვილიო და არაფერს ერიდება რამე გზით კოხტა ქალი დაისაკუთროს. მერმისზე ის სრულიად არა ფიქრობს... მერე რა იქნება, ამისი დარდი არაფრად აწუხებს, იმიტომ რომ ცოლსა და ოჯახს არასოდეს თავის თავს არ შეაწუხებინებს. აბესალოსთანა ხასიათის ყმაწვილები საოჯახოდ არ გაუჩენია ღმერთს და როცა შემცდარან და შემოხვევით მოჰკიდებიან ოჯახს, იქ სიკეთე ჯერ არავის უნახავს... საუბედუროდ, ამის მაგალითები საკმაოა ჩვენში... თუ ვინმე გაძლებს მაგათთან, ისევ იმგვარივე ხასიათის ქალი, თორემ მეოჯახე, მშვიდობიანი, ღვთისნიერი ქმნილება მაგათ სიახლოვეს უკიდურესად გაწვალებულია და წამებული. დამიჯერე, ფილიპე,

რომ შენს ირინესაც ამგვარ მომავალს გაუმზადებ, თუ უარი არ მიუგე აბესალოს.

ვ ი ქ ტ ო რ

აბა ვის უნდა მივცე, შვილო?

ვ ი ქ ტ ო რ

ცოტა არიან იმისთანა ყმაწვილები, რომლებსაც მართლა გულით წადიანთ ოჯახს მოეკიდონ და საიმედონი არიან, რომ მუყაითად გოუძღვებიან ოჯახს?

ფ ი ლ ი პ ე

და აბესალოს ვუთხრა, ქალს ვერ მოგცემ-თქვა?

ვ ი ქ ტ ო რ

უთხარი, სასიძო ამორჩეული მყავს-თქვა და, რომ ასე არ ყოფილიყო, ბედნიერი ვიქნებოდი თქვენთან ვიქნებოდი დამოყვრებით-თქვა...

ფ ი ლ ი პ ე

არ ჩამკითხავს მერე? მომასვენებს, სანამ არ გეიგებს, ვინ არისო!?

ვ ი ქ ტ ო რ

უთხარით, უთხარით პირდაპირ...

ფ ი ლ ი პ ე

ასე ტყვილა ვინ შევასახელო... გამოძიებაში არ შევა, შენ გგონია?

ვ ი ქ ტ ო რ

ტყვილა შესახელება რათ გინდათ... სწორედ იმისათვის გეძებდით ახლა, რომ შეგატყობინოთ თქვენი ქალიშვილის გულის ნადები და ერთი ჩინებული ყმაწვილი კაცის თხოვნა... და, იმედია, რომ, როგორც შვილის მოსიყვარულე მამა, არც ერთს არ დაურღვევთ ბედნიერებას თქვენი წინააღმდეგობით... სწორედ მაშვლად ვარ მოსული, ბატონო ფილიპე.

ფ ი ლ ი პ ე

ვისგან?

ვ ი ქ ტ ო რ

კი, მართალია, მდიდარი ოჯახის შვილი არაა, მარა ღმერთმაც იცის და კაცმაც, რომ პავლე როდამიშვილი ჩინებული ახალგაზრდაა, მუყაითი, პატიოსანი...

ფ ი ლ ი პ ე

და იმას მივცე ირინე?!

ვ ი ქ ტ ო რ

სწორედ! მით უფრო, რომ ქალსაც და კაცსაც ერთმანეთი უყვართ და მართლა ბედნიერი იქნებიან...

ფ ი ლ ი პ ე

ერთმანეთი უყვართ?.. ამისთვის დაეთრეოდა ის წუნწკლიანი ჩემს ოჯახში?! ამისთვის დაძვრებოდა, რომ სიყვარულზე ემართა მუსაიფი იმ უტიფართან?! ღმერთო მომკალი!.. რა მესმის ეს, რას მოვესწარი დ ქალიშვილი ასე ურცხვად, ასე მოურიდეבלად მელაპარაკება ეს მიყვარს, ეს არ მიყვარს, ეს ასეთია, ეს ისეთიაო!.. და შენც, ვიქტორ, კვერს უკრავ ამაზე და მირჩევ ავყვე ბლარტს, რომ მერე სასაცილოდ გავიხადო ჩემი თავი?!. შენგან არ მიკვირს, ამისთანა რჩევას რომ მაძლევ!.. მე სულ სხვა კაცად გიყურებდი... სულ სხვა იმედით ვიყავი შენზე.

ვ ი ქ ტ ო რ

ისე მე ვიცოცხლო, თქვენ არ დაგიფიცავთ, რავარც მე წრფელის გულით გირჩევდეთ, რაც ახლა მოგახსენეო...

ფ ი ლ ი პ ე

ახესალო უარით გევისტუმრო და როდამიშვილს ქალი მივცე?

ვ ი ქ ტ ო რ

დიახ... თუ თქვენი შვილის გაბედნიერება გსურთ, ასე უნდა ქნათ.

ფ ი ლ ი პ ე

უკაცრავად ვარ... სწორედ უკაცრავად, და თქვენს რჩევას მე ვერასფრის გზით ვერ მივიღებ... ჰმ, სალამთამეს უარი ვტკიცო ვიღაცა როდამიშვილის გულისათვის!.. კაი ამბავი თუ გინდათ, ეგ იქნება... არა, ჩემო ბიძია... ღმერთს მაგდენად ჩემთვის კიდევ ჭკუა არ წოურთმევეია, რომ საქმეს და მდგომარეობას ვერ მივხვდე... ვიღაცა ბარბაქამეს სალამთამე ხელს გიწვდიდეს, შენთან დამოყვრებას ნატრულობდეს და უარს ეუბნებოდეს! კაია, შენი ჭირიმე! ქვეყანა არ მოკვდება სიცილიო?! სულელად არ მიგიღებენ კაცს?!

ვ ი ქ ტ ო რ

ბატონო ფილიპე!..

ფ ი ლ ი პ ე

კაი, კაი, შენი ჭირიმე! კაი, შენი ჭირიმე! უმორჩილესად გთხოვ, ამაზე სიტყვას ნუღარ ვხარჯავო!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ნუ ჩქარობთ, ბატონო ფილიპე... გამიგონეთ... ერთი სიტყვა მაინც მათქმევინეთ და...

ფ ი ლ ი პ ე

არც ნახევარი... არც ნახევარი! აბესალოს მხრით პატივია ჩემს ოჯახზე მისი სურვილი, სწორედ პატივი! და ბანჯგვლიანი როდამიშვილისათვის ჩემს შვილს მისი უჭკუობით ბედს ვერ დავაკარგვინებ. ვერა, ვერა!.. თუ მარტო ამაში იყო საქმე, იმ პატიოსან ყმაწვილს, ღმერთო მომკალი, ამდენ ხანს რავა მოვკლავდი ლოდინით!.. (მიდის).

ვ ი ქ ტ ო რ

მოითმინეთ, ბატონო ფილიპე! მოითმინეთ ერო წუთს!

ფ ი ლ ი პ ე

მერე, მერე!.. (იქით მიმავალი). გაეშმაკებულია ყოველი კაცი! უნდა აბესალო დააშოროს ირინეს! კი მიგიხვდი

გ ა მ ო ს ვ ლ ა მ ე ა თ ე

იგივე, როდამიშვილი და ირინე

როდამიშვილი

ვიქტორ,.. რაო?..

ვ ი ქ ტ ო რ

მხეცია!... მხეცი, ჩემო ძმაო! ახლოსაც არ გაეკარა ჩემი სიტყვა! პატივისცემად მიაჩნია აბესალოსაგან... ირინეს რომ სთხოვს... უარს ვერ გოვუბედავო...

ი რ ი ნ ე

ვიქტორ... მიშველე!.. მიშველე, ძმობას გაფიცებ!

ვიქტორ

რალა გიშველო, საყვარელო დაო! რალათი გიშველო!.. ალბათ არ ყოფილხართ ერთმანეთის ბედი!

ირინე

თავს მოვიკლავ და ახესალოს კი არ წავყვები! თავს მოვიკლავ და არ წავყვები!

ვიქტორ

ჩუ, ნუ ტირი! აგერ მამაშენიც მოდის!.. პავლე, მოშორდი, თუ ძმა ხარ!.. აქ აღარაფერი გაგეწყობა, ტყვილი იქნება ყოველივე მეცადინეობა. (როდამიშვილი გადის)

გამოსვლა მეთერთმეტე

იგინივე და ფილიპე

ფილიპე

სად ხარ, ყმაწვილო, მე შენ დაგეძებ?! ეს რაა?.. ცრემლები?.. რა გატირებს, რა ღმერთი გიწყრება! რა ეშმაკი გრევს?!.. ახლავე თვალები ამოიწმიდე! ჩუ, ჩუ!

ირინე

მამა, ჩემო მამა... ჩემო კარგო მამა!..

ფილიპე

ნუ სულელობ, გეუბნები!.. ნუ მჭრი თავს ქვეყანაში!.. ამას მოველოდი შენგან?! შე სულელო, შენ არც კი გესმის, რა ბედნიერებას ეყრები!.. ჩუ, ხმა არ ამოიღო!

ირინე

მამა, შენს სულს დავენაცვლე! ჩემო მამა!..

ფილიპე

რა დროს ლაპარაკია... ის ყმაწვილი გვიცდის... ახლავე უნდა გამოაცხადოს... წამოდი, შვილო, წამოდი-თქვა! (მიჰყავს) ვიქტორ შენც!.. და იმ სამაგელს უთხარი, ხმა არ ამოიღოს, კრინტი არ დასძრას... თორემ!

გამოსვლა მეთორმეტე

იგინივენი, აბესალო და მერე როდამიშვილი

აბესალო

რომ ვედარ მოვესწარი... რა იქნა, ფილიპე ჩემო!..

ფილიპე

აჰ, ბატონო ჩემო, ეს-ეს არის გიახლებოდით.

ირინე

ბატონო აბესალო!

აბესალო

თვითონ ბატონო და ხელმწიფევე!..

ირინე

წახან მე ვერმოვესწარი პასუხი მომეხსენებია თქვენთვის...

აბესალო

მოუთმენლად მოველი თქვენგანაც გავიგონო იგი... თქვენგანაც...

ფილიპე

კი, ბატონო, კი ბატონო!

ირინე

დიდად მადლობელი ვარ თქვენი ჩემდამი გრძნობისათვის... მეც სიტყვას გაძლევთ, მოგიგოთ ნამდვილი დაძმური სიყვარულით...

აბესალო

დაძმური?... არა, არა... მე თქვენს თავს ვერავინ წამართმევს... ვერა, ვერა!

ფილიპე

ვინაა წამართმევი, შენი ჭირიმე, ვინ?... რას ბრძანებთ!..

აბესალო

და ჩემი ბედნიერება ახლავე მთელ ქვეყანას უნდა გავაგებო, ახლავე!

ფ ი ლ ი პ ე

კი ბატანო, კი შენი ჭირიმე!.. წამობრძანდით... სახლში წამობრძანდით! (მიჰყავს თავჩაკიდებული ირინე).

ა ბ ე ს ა ლ ო

ვიქტორ, ვიქტორ... მოდი, კაცო! (სახლისკენ მიდიან).

ფ ი ლ ი პ ე

ვიქტორ, მობრძანდი!

ვიქტორ

გიახლებით!.. (როცა ყველანი გავლენ, მარცხნით გაიხედავს და როდამიშვილს იხმობს) პავლე! (შემოდის როდამიშვილი შეწუხებული) პავლე, გაფიცებ ყმაწვილკაცობას შეიმაგრო თავი, არავის შეამჩნევია შენი მწუხარება... ირინეს გულისათვის მოიქეცი აგრე... რას იზამ, ძმაო, ჯერ კიდევ მხეცობაში გვიდგია ფეხი!.. ისე შეახედვით ყველას, თითქოს თქვენს შორის ნამდვილ არაფერი ყოფილიყოს, თუ ძმა ხარ!.. შენ მაინც შეიბრალე საწყალი ირინე! წამოდი! (რომ დააპირებენ სახლისკენ წასვლას, ამ დროს მოისმის მვაშასნ ძახილი და მრავალჟამიერ).

რ ო დ ა მ ი შ ვ ი ლ ი

გადაგიწყდა ყოველივე სიხარული, აბესალო სალამოაძვე! გადაგივიწყდა!

(ფ ა რ დ ა)

მოქმედება მეორე

სალამთაძის სახლი

გამოსვლა პირველი

ეკა (აბესალოს დედა) და ვიქტორი

ეკა

ისე შენს დამაწყევლარს მოაკლდა, შვილო, ყოველივე სიხარული, როგორადაც ნათლიიშენის გული მოკლებული შეიქმნა ყოველივე სიამოვნებას, ჩემს შვილებს რომ ამნაირად ვუმზერ... ისე ეიგორა გული, ისე უცნაურად გამოიცვალა მასთან ხასიათი ჩემმა აბესალომ, რომ აღარავისათვის დამალული აღარაა მათი ამბავი... რა მოუხდაო, რაზე ჩამოუვარდათ ამნაირი ამბავი, ვერაფერი გევიგე, შენ დაგენაცვლე!.. ემდურის რამეს, აწყენია იმ საცოდავმა რამე?.. ვერაფერი გევიგე!.. აბესალოს, რა ვქნა, კითხვა ვერ გოვუბდე, შვილო, და ის ქალია და ქე მეცოდება, გამოკითხვით ვაი თუ შეწუხდეს, როცა გაიგებს, ჩვენთვის დაფარული რომ აღარ არი მათი ამბავი!.. ვარ ასე და ვასკდები ჩემს გულს... უნდა ვიმწუხარო... უნდა ვიჭივლო და ვიტყვიო ჩუმიად მაგათ შემხედვარემ...

ვიქტორ

აბესალო სად არის ახლა, ნათლია?

ეკა

რა ვიცი, შვილო! წავა, გადაიკარგება სადღაც... მოვა, ერთ-ორ დღეს გაათევს სახლში... ისიც სულ იღრინება, გაბუტულია, მერე ადგება და ისევ წავა თავისათვის... კითხვას ვინ გაუბედავს, შენ გენაცვალე!.. მამამისია და ისიც ვედარ უსწორებს მის ნებას... დაბრუნდება თუ არა და იმწამსვე იმის კითხვაშია, თუ ვინ იყო მომსვლელი ან წამსვლელი... სულ გამოიცვალა, ვიქტორ ჩემო, სულ! ვედარ იცნობ ჩემს აბესალოს. სხვაგან არ ვიცი რავაა და სახლში რომ ვუყურებ დ გული მიკვდება და უფრო ის მკლავს, რომ არ ვიცი, რა ვქნა, რა გზას დავადგე!

ვიქტორ

ირინე როგორაა, ნათლია?

ეკა

როგორ იქნება, შვილო!.. გულში რა ცეცხლი უტრიალებს, რას გოუგებ დ თვითონ არას ამბობს... რომ უყურო, ვითომ და არაფერიაო. ქმართან ისე მორჩილებითაა, ოვალეებში შეჰყურებს, რა უნდაო, რა იამებაო... მეტ სიტყვას არ ამოიღებს მასთან... დაფუსფუსობს ოჯახში... მუდამ საქნარშია... ძვირფასი მეოჯახე ქალია, შვილო, ძვირფასი მეოჯახე ქალი! ეს უფრო მიკლავს გულს... ამისთანა რამეს რავა არ უნდა

აფასებდეს ადამიანი!.. მარა რა ვქნა!.. რა ვქნა! რატომ ეიგორა გული მასზე ჩემმა შვილმა, აღარ ვიცი, შენ დაგენაცვლე... ვერ გამიგია... ეგებ ჩვენთან არ აჩენდეს თავის ხასიათს... რასაკვირველია, ქმარს უფრო ეცოდინება ცოლის ამბავი... შეიძლება რამე მიზეზიც ქე მიეცეს მაგ უბედურს ჩემი აბესალოსათვის... აბა ისე ტყუილუბრალოდ!..

ვ ი ქ ტ ო რ

არა, ნათლია ჩემო!.. მართალი გითხრათო, ეგ რომ მაგრე იქნებოდა, მე თავიდანვე ვიცოდი და ამიტომაც მინდოდა ხელი შემეშალა აბესალოსათვის იმ დღეს... ირინესათვის რომ გადირია, მაგრამ ვერაფერი გავაწყვე...

ე კ ა

ნეტავი შენი კარგა ყოფნითო, აგეცილებია მაგისათვის მაშინ.

ვ ი ქ ტ ო რ

რამდენადაც მე გავიგე... აბესალო იმ ყმაწვილთან ეჭვობს ირინეს, ქე რომ წაართვა... წართმევა იყო, აბა რა იყოს. იმასთან ეჭვობსო... ასე მითხრეს...

ე კ ა

უი, უი! ცოდვია, შვილო, ცოდვია!.. ცოდვია, რომ კაცმა მაგისთანა რამ დააბრალოს მაგ უბედურს, მაგ საწყალს!

ვ ი ქ ტ ო რ

ასე კი გევიგონე...

ე კ ა

ტყვილია, ტყვილია, შვილო!.. ამ დასამიწებელ თვალებს დღე და ღამ არ ვაშორებ... თვითონაც რა ხანია, რომ ეზოს გადაღმა არსად ფეხი არ გადუდგამს... ცოდვია მაგნაირი რამეს დაბრალება!.. ალბათ, მისიანებსაც ასე აქვთ გაგონილი და აღარავინ გეიჭაჭანა მის სანახავადუ

ვ ი ქ ტ ო რ

უნდა მიახვედროთ, ნათლია, რომ აბესალო შემცდარია...

ე კ ა

რანაირად, შვილო, რანაირად?

ვ ი ქ ტ ო რ

რომ უსაფუძლოა მისი ეჭვები... ტყვილა თავის სახელსაც ირცხვენს და ცოლსაც თავს სჭრის ქვეყანაში...

ეკა

ისევ შენ... ისევ შენ... შენ დაგენაცვლება ნათლიაშენი!.. ჩამოუგდე სიტყვა შენებურად... მოელაპარაკე... შეაჯერე... შენი ჭირი შემეყრება!.. შენ შეგვეწიე... შენებურად მოელაპარაკე აბესალოს... ეგებ შენი გეიგონოს, ეგებ ჩაუკვირდეს თავის საქმეს და გონზე მოვიდეს... რა ვქნათ, შვილო, ჩვენ, მოხუცებულებმა, რანაირად ვუთხრათ, რანაირად გოვუბედოთ!.. და შენ ძმასავით ურჩიე, ოუხსენი ყველაფერი...

ვიქტორ

მეც სწორედ მაგისათვის მოვედი დღეს, გამოტეხილი უნდა გითხრათ. მინდოდა მენახა და მეთქვა ერთი-ორი სიტყვა, თორემ ნამეტანი მითქმა-მოთქმაა და უარესი ის არის, რომ აბესალოსაგან ეძლევაო სალაპარაკო... უნდა მოისპოს ეს უცნაური და უხეირო ლაპარაკი! აბესალო კია დანაშაული ყველაფერში.

ეკა

აბა, ჩემო ვიქტორ, შენ თუ რამეთი გამიხარებ ამ დათუთქულ და დამწუხრებულ გულს... ღმერთი, შვილო, მაგიერს მოგიძღვნის...:

გამოსვლა მეორე

იგინივე და ირინე

ირინე (თავსაფარწაკრული)

დედა, კიდევ ორი ჭუკი არ დაკარგულა?! (ვიქტორს შენიშნავს) უი, ვიქტორი მოსულა! კი ვერ შევხედე...

ვიქტორ

გეტყობა, ძალიან გწყენია ჭუკების დაკარგვა...

ეკა

რაცხა უბედურებაა, არ იქნება ისეთი დღე, თითო-ოროლა არ დაიდკარგოსუ რა ამბავია, ვერაფერი გევიგეთუ გაგვიწყალა სულ, რაც ინდოური გვყავდა...

ირინე

სად დაგვეკარგე, ვიქტორ?.. რაცა ხანია, თვალით არ გვეჩვენე... ძალიან გემდურის, იცოდე... წინედ ყოველ კვირა იცოდა მოსვლაო.

ვ ი ქ ტ ო რ

რა ვქნა, შემხვდა ასე.

ი რ ი ნ ე

თუ მე ცუდი ფეხით მოვედი აქ და მას აქეთ აღარავინ ეკარებოდა აქაურობას?

ე კ ა

რატომ, შვილო, რატომ ამბობ მაგას?..

ვ ი ქ ტ ო რ (სიცილით).

შეიძლება მაგრეთაც იყოს.

ი რ ი ნ ე

არა თუ? (ფანჯრიდან დაინახავს). ოჰ, აბესალო მოვიდა.

ე კ ა (წამოვარდება და ფანჯარასთან მივა)

აბესალო მოვიდა?..

ვ ი ქ ტ ო რ

კი, აბესალოა.

ე კ ა

ესენი ვინ არიან? ველარ ვიცანი...

ვ ი ქ ტ ო რ

ერთი სოგრატა პურაშვილია და მეორე ნესტორა ტაბიძე.

ე კ ა

მართლა... მართლა. კი ველარ ვიცანი! სად შეხვდნენ ერომანეთს?

ვ ი ქ ტ ო რ

მაგენი კი მოსძებნიან ყოველთვის ერთმანეთს... ნაქეიფარი მოდიან საცხაიდან უსათუოდ.

ე კ ა (ირინეს).

გადი, შვილო, შეეგებე ქმარსა და სტუმრებსაც... აივანზე შეეგებე... მეც ახლავე გამოვალ.

ორინე

კი, ბატონო! (გავა.)

ეკა

ე, თვალი მიაყოლე, ვიქტორ ჩემო, რარიგად სახე მოედუშება ჩემს აბესალოს... არ შეიძლება წარბი გახსნას ირინეს შემხედვარემ... რა ვქნა, რა ვუყო, მაგათ ამნაირ ამბავს რომ ვუყურებ... ნეტავი დროს მაინც გაევილო, რაც მაგათ ჯვარი დაიწერეს!..

გამოსლა მესამე

იგინივე, ირინე, აბესალო, ნესტორ და სოგრატი

აბესალო

ოჰ, ვიქტორ!.. სად გადიკარგე, ყმაწვილო?..

ვიქტორ

სხვაგან ვიყავი დ საქმე მქონდა.

ეკა

დაბბანდით, ბატონო!

ყმაწვილები

გახლავართ!

აბესალო

ლეკურები აიძვრეთ... მამა შინ არის, დედა?

ეკა

სახლშია, შვილო... ცოტა უქეიფოთაა და წამოწოლილია თავის ოთახში...

აბესალო

არაფერია... გვაცალე, ახლავე ფეხზე წამოვახტუნებო... ისევ ჯანზე დავაყენებო! შენ

ოღონდ ხელათ ისეთი სადილი შეგვიმზადე, აი ჩვენისთანა ყმაწვილებს რომ ეკადრება... დროზე, თორემ ცდაც აღარ შეგვიძლია!

ეკა

ახლავე, შვილო! ირინე ჩემო! (ირინე გავა).

სოგრატ

ბატონო ეკა, თუ გებრალეებით, ღვინოს ნუ დაგვანახვებთ!

ნესტორ

აბესალო, თუ ღმერთი გწამს, ნურაფერს გამოიგონებ!.. არაფერი არაა საჭირო... ჯერ რომ ბატონი სამსონი უქეიფოდ ბრძანებულა და მერე კიდეც, თქვენ ნუ მომიკვდებიო, ბატონო ეკა, ეს მეოთხე დღეა სწორედ, რომ ღვინოში დავცურავო... რა იყო, რა იყო! ჩემო ბატონო! ცოცხლები რაობით გადვურჩით!

ვიქტორ

თქვენ კი არაფერი გეტყობათ და!

სოგრატ

არ გვეტყობა კი არა...

ვიქტორ

კარგი, კარგი!.. მაგაზე რადა ლაპარაკია საჭირო! მოდიო, სამსონი ვნახოთ... ქეიფზე მოვიყვანოთ მოხუცებული... მოდი, ნესტორ! დედა, აბა შენ იცი!..

ეკა

კი, შვილო, კი! ყველაფერი ახლავე იქნება: მიბრძანდით, თქვენი ჭირიმე... მიბრძანდით! (თვითონ გავა. უკან ჩამორჩებიან ვიქტორ და სოგრატ, რომელნიც წინათ ერთად ისხდნენ და ერთმანეთს ელაპარაკებოდნენ ჩუმად).

გამოსვლა მეოთხე

ვიქტორ და სოგრატ

სოგრატ

ერთ ბეწვზე გადავრჩით საშინელ უბედურებას... ჩააცივდა კოლა ბეჟანეიშვილს, აღარ მისცა საშველი... არ მისცა საშველი... ამოიჩემა ასე ტყუილუბრალოდ! ბევრი უთმინა

და რომ გამოვიდა მოთმინებიდან, ასე ამ ხალხში მიაძახა: ჩემზე რომ ასე ოვალი გიჭირავს, უკეთესი იქნებოდა, ცოლისათვის გედევნა აგრე მარჯვედ თვალიო!..

ვ ი ქ ტ ო რ

თუ ძმა ხარ?!

ს ო გ რ ა ტ

ძმობას გეფიცები, მთელ ხალხში მიაძახა ასე! იმე, რა ნახეს, კაცო, ჩემმა თვალებმა, რა ნახეს?! ლომი რომ გინახავს გამძინვარებული ერთი ისკუპა იმხელაზე და დაახტა კოლას, გვეგონა, გაათავა ეს არის-თქვა... მაგრამ იქით-აქეთ ვეცით... ვიღამ შეაკავა... ძლივს დავაშორეთ ერთმანეთი... კბილებს აკრაჭუნებდა, კაცო, ისე, რომ აქ გეიგონებდი!

ვ ი ქ ტ ო რ

შეურცხვა მაგას ყმაწვილკაცობა! გამოაჭიანა ქალი ასე ტყუილუბრალოდ! ყველამ გაიგო, ყველა მიახვედრა, რომ ცოლს ეწამება... ნეტავი, საწყალი რამეში მაინც იყვეს დამნაშავე!..

ს ო გ რ ა ტ

აღბათ არის, კაცო, აბა რატომ შეიძულა ასე უცნაურად და ისე გუნებაზეა, რომ მზადაა, მგონი, სიცოცხლეს გამოასალმოს!

ვ ი ქ ტ ო რ

იცის ღმერთმა, რომ ირინე არაფერ მაგისტანაში დანაშაული არ არის!.. იცის ღმერთმა!

ს ო გ რ ა ტ

ყველას კი სჯერა...

ვ ი ქ ტ ო რ

თვითონ რომ არწმუნებს ყველას თავისი საქციელიო, აბა სხვა რა იქნება!

ს ო გ რ ა ტ

პალიკო ცისკარიშვილის პირით შეუთვალა როდამიშვილს, რომ აქედან სადაც გინდა გადაიკარგეო, ამ მხარიდან ეიყარეო, ანდა ამ მოკლე ხანში, სადაც მიგისწრებ, იქ აგკუწავ ნაჭერ-ნაჭერო. ასე შეუთვალა გუშინწინ. გუშინ ისე დათვრა სიპიტამისას, ისე დათვრა, რომ ხომ ბევრ სმაში მინახავს მაგი, მარა გუშინდელსავით გაგიჟებული კი ჩემს დღეში არა ჯერეთ... ახლა ჩაგვაცივდა, აღარ გაგვიშვა და, მე ვიცი, ჩაგვკლავს

დღეს მაგ დალოცვილი.

ეჰ, კაი თუ გიყვარდე!.. მაგ ისეა, ეტყობა, ატროვებული, რომ კაცი უნდა ერიდოს, თვარა ერთ უბედურებაში გაგხვევს.

გამოსლა მეხუთე

იგინივე და აბესალო, მერე ირინე

აბესალო

სამსონი გკითხულობსთ, ყმაწვილებო, რა მუსაიფში გაბმულხართ!

ორივე

ახლავე მოვდივართ.

სოგრატი

სიტყვა მინდა დიდი ხნიდან ვიქტორთან... ძლივს ხელში ვიგდე.

აბესალო

მიდით-მეთქი, მიდით! (ორივე სამსონის ოთახში შევლენ).

ირინე

დედამ რომელი ღვინო ამოვადებინო?..

აბესალო

ნაქაჩი! ან და წყალ-მაჭარა!.. ეგეც საკითხავია?.. (კარებში) ბიჭო ნიკოია, მაგ ცხენებს უნაგირები მოხადე და თივა ბლომად დაუყარეს.

ირინე

რა პასუხია ეგ, ყმაწვილო?.. (აბესალო ეზოში იყურება) ადამიანმა ერთხელ მაინც წესიერად ნათქვამი სიტყვა ველარ გაიგონოს!.. (უცბად მოტრიალდება და აჩქარებული ნაბიჯით გავა ოთახიდან) გაჭირდა, ღმერთმანი, სიცოცხლე!..

აბესალო (კარებიდან გამობრუნდება)

ჯერ სად ბრძანდები! გაჭირვებული სიცოცხლე რანაირი უნდა, აწი განახვებ, ქალბატონო! (ფანჯარაში იყურებოდა და უცბად მოშორდება გაჯავრებით კარებში) ნიკოია, ნიკოია, ბიჭო!.. არ გესმის?

ნ ი კ ო ი ა (შემოვარდება)

რა გნებავთ, ბატონო?

ა ბ ე ს ა ლ ო

რომ დაგიძახებენ, მეორე დღეს უნდა გაიგონო, შენ ოხრიშვილო? გასწი ახლავე, ეგერ ცხენოსანი რომ ეზოში ჩამოვიდა, მიდი და უთხარი, არავის არ ლებულობენ-თქვა... გასწი, რას დაგიღია პირი!

ნ ი კ ო ი ა

დიდი ქალბატონი ეგებება, ბატონოუ

ა ბ ე ს ა ლ ო

დიდი ქალბატონი!.. პირი დაგიფჩენია ვირიშვილს! გეეთრიე, მუდრეგო, დამეკარგე იქით!.. ამოვარდა თქვენი სახსენებელი!.. (მეორე კარებისაკენ მიმავალი) ახლავე გავაბუზურებ მაგ ვაჟბატონს!.. ა, თქვენი რჯული, თქვენი, თქვენი!

გამოსვლა მეექვსე

იგინივე და ე კ ა (რომელიც სამსონის ოთახიდან გამოვა)

მერე ვ ი ქ ტ ო რ

ა ბ ე ს ა ლ ო

რა უყავი ის ვაჟბატონი?

ე კ ა

ვინა, შვილო?

ა ბ ე ს ა ლ ო

ახლა რომ მოეთრია?

ე კ ა

ჩემი ირინეს ბიძაშვილი, სოლომონი იყო, შვილო. სამხონთან შევიყვანე.

ა ბ ე ს ა ლ ო

ახლავე აქედან წაეთრიოს!.. ახლავე მოჰკურცხლოს თავისით, ჩემს თვალებს არ

დაენახოს!.. გესმის?

ეკა

შვილო, შვილო აბესალო!.. შენი ჭირი შეეყაროს დედაშენს, მაგას რას ამბობ, შვილო?.. რას ამბობ, შვილო?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ეგ მე ვიცი, რასაც ვამბობ, მე ვიცი!.. ბერიკაშვილი კი ახლავე მომაშორეთ, თუ არ გინდაო, რომ ბიჭებს გავაბუნძურებინო!.. (გავა)

ეკა (გამტერებული)

ღმერთო, რატომ არ მომკლავ!.. რას მოვესწარი ამას! რას მოვესწარი!.. (შემოსულ ვიქტორს) ვიქტორ, შვილო ვიქტორ, მიშველე, რაცხა უცნაურ ამბავს აპირობს ჩემი აბესალო!..

ვ ი ქ ტ ო რ

რა იყო?..

ეკა

ირევა ირინეს ბიძაშვილის მოსვლისათვის... სახლიდან დეითხოვეთო, თვარა ბიჭებს გავაგდებებო!.. მიშველე, შენ გენაცვალოს შენი ნათლია, ამაშორე სირცხვილსა და გამოჭიანებას!.. შენს სულს ვენაცვალე!.. აგერ მოდის და, შენი ჭირიმე... შენი! (საჩქაროდ გავა).

გ ა მ ო ს ვ ლ ა მ ე შ ვ ი დ ე

ვ ი ქ ტ ო რ და ა ბ ე ხ ა ლ ო

ა ბ ე ს ა ლ ო

დედაჩემი იყო აქ, ვიქტორ, სად წავიდა, თუ იცი?

ვ ი ქ ტ ო რ

ეს არის ახლა გავიდა, მკვდარია ქალი!.. აბესალო, კარგია, თუ ძმა ხარ, ამ შენს სახლში მაინც ნუ იზამ იმისთანა საქმეს, რომ შემდეგ ქვეყნის სალაპარაკო გახდეს. თუ კაცი ხარ, ქვეყანას ნუ ააყაყანებ!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ქვეყანაში მე კარგა ხანია სახელიც გამიფუჭეს და ვაჟკაცობაც შემირცხვინეს, რომ მორიდება მჭირდებოდეს კიდევ! კმარა რაც თავსლავი დამასხეს და აწი მე მიყურონ... მე მიყურონ!..

ვ ი ქ ტ ო რ

მერე რაც გინდა ის ქენი, დღეს, ოუ ძმა ხარ, ამ ბერიკაშვილს თავი დაანებე, ნურაფერს ნუ შეამთხვევ... ეკა ჯავრით აღარ არის, მართლა ჰგონია... გავაგდეო, გითქვამს... იკლავს თავს საწყალი...

ა ბ ე ს ა ლ ო

გავაგდე, მაშ არა?.. ვხუმრობ, თქვენ გგონიათ?.. თუ თავათ ახლავე აქედან არ წათრეულა, შერცხვენილი დამიძახეთ, თუ არ გავაბუნძურო!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ყმაწვილო, რას ერჩი ამ კაცს, რა დაგიშავა, რა გიყო საიმისო?..

ა ბ ე ს ა ლ ო

ეგ მე ვიცი!

ვ ი ქ ტ ო რ

კაი დაგემართოს, შენ რომ იცი, მაგრამ ამ ოჯახში, შე კაცო, შენს გარდა დედაა, მამაა შენი!.. ჯერ ამ ოჯახს მათი სახელი ჰქვია... შენ არ მომიკვდე, არავინ არ მოგიწონოს ასეთი ახირება...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ჰმ, ახირება!.. ახირება!.. დასანახავად შემძულდნენ მაგ ლაწირაკები... მაგ უწმინდურები!.. ყველაფერი მაგათ გადამვიდეს, რაც დღეს დამემართა! ვიცი, რაზე დაწანწალობს მაგ წრიფი, მაგ მათხოვარა!.. მაგათი წყალობით მომეჭრა თავი და მაგათ უნდაო ტალახში ამოსვარონ ჩემი თავმოყვარეობა!.. არ მოასწრებს მაგათ ღმერთი ამას!

ვ ი ქ ტ ო რ

ახესალო, რას ამბობ, ყმაწვილო, დაუგდე შენს ლაპარაკს ყური, თუ ძმა ხარ!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ყველაფერი კარგად შესმის!

ვიქტორ

შენს თავმოყვარეობას რარიგად უნდა შეეხოს?.. რისთვის, რანაირად?.. რას ამბობ, კაცო?!

აბესალო

ვიქტორ, ძმობით გევედრებით ყველას, ნუ მიხვევთ ოვალებს! თვალებს ნუ მიხვევთ!.. ვიცი ყველაფერი, ვიცი, ყველაფერს ვხედავ და ყველანი ნუ ცდილობთ ბრიყვად გამომიყვანოთ! კმარა, კმარა რა ცეცხლშიც ვტრიალებ, თქვენ მაინც ნულარ მიხეთქავო უფრო გულს!

ვიქტორ

რითი, ყმაწვილო? რითი, თუ ძმა ხარ?

აბესალო

მაგ წუნკლიანის შვილი, ნეხვიდან ამოვართიე და დღეს ყოველნაირად გამაცადინებულა სირცხვილი მაჭამოს, თავსლაფი დამასხას, სასაცილოდ გახადოს ჩემი სახელი?!

ვიქტორ

აბესალო, აბესალო, ირინეზე ლაპარაკობ შენ მაგეებს? მტყუანი ხარშენ ნუ მომიკვდები!

აბესალო

ჰმ, მტყუანი ვარ, დიახ, დიახ!

ვიქტორ

შენს ძმობას ვფიცავარ, ირინე ანგელოზია...

აბესალო

შენ არ იცი მაგ ანგელოზის ამბავი, არა, არა! არ იცი!

ვიქტორ

ვიცი და ამიტომ გეუბნები ამას!

აბესალო

მე ვაჩვენებ მაგ ანგელოზს, რისი ღირსიც ბრძანდება!..

ვ ი ქ ტ ო რ

რა დაგიშავა, ყმაწვილო, საამისო? ამას წინათ თავს იკლავდი, სანამ ჯვარს დაიწერდი,
და ახლა კი...

ა ბ ე ს ა ლ ო

უწმინდურია, უწმინდურია ოხრისშვილი! წუპაკია!

ვ ი ქ ტ ო რ

მე მგონია, აბესალო, ამნაირი შენი სიტყვა და საქციელი შენვე გამტყუნებს.

ა ბ ე ს ა ლ ო

(მიაჩერდება და მერე უცბად)

ეგრე იყოს! ეგრე იყოს, ოღონდ ბერიკაშვილი მომამორეთ თავიდან, ახლავე
მომამორეთ!

ვ ი ქ ტ ო რ

აბესალო, ამით იმის მეტი არაფერი იქნება, რომ შეურაცხყოფას მიაყენებ შენს
ოჯახსაც და შენს ცოლსაც განსაკუთრებითუ სხვა არაფერი!

ა ბ ე ს ა ლ ო

რას დავებებ, მეც ეგ მინდა!

ვ ი ქ ტ ო რ

კარგია, თუ ღმერთი გწამს!

ა ბ ე ს ა ლ ო

მე ნაკლებ ვარ მაგისაგან შეურაცხყოფილი? რაში მოვერიდები!

ვ ი ქ ტ ო რ

რითი, ყმაწვილო, რითი?

ა ბ ე ს ა ლ ო

ოხ, ღმერთო ჩემო, ოხ, ღმერთო ჩემო! რას მალაპარაკებთ კიდევ, როცა ყველამ იცით!..
ყველამ რომ იცით, რას მალაპარაკებთ კიდევ!... როცა ქვეყანამ იცის ეს... ო, ღმერთო!

აბა რაა, რომ ტალახში მისვრის ვაჟკაცობას, სიყმაწვილეს, სახელს!.. ვისი გულისათვის მერე? ვისი გულისათვის?..

ვ ი ქ ტ ო რ

აბესალო, ვიყვე ღვთისაგან შეჩვენებული, თუ შენ ამაში არ ცდებოდე!.. თუ შენ შემცდარა არ იყვე ამაში! რას ამბობ ამას, ყმაწვილო?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ნუ მიხვევთ თვალებს, ნუ მიხვევთ თვალებს-მეთქი! გესმით!

ვ ი ქ ტ ო რ

ახირებულია, შენ ნუ მომიკვდე, ასე ტყუილუბრალოდ ადამიანის გამტყუნება!.. ბრალი მოდე ასე უსაბუთოდ!

ა ბ ე ს ა ლ ო

უსაბუთოდ?!

ვ ი ქ ტ ო რ

უსაბუთოდ, სწორედ!.. ყოველს ჩემს კეთილს შეახვედროს ღმერთმა მაგისტანა ოჯახის მოყვარული...

ა ბ ე ს ა ლ ო

ხაბუთი არაა, აბა რაღა ჯანდაბა გინდათ კიდევ!.. რა გინდათ კიდევ, მეტი, რა?! გულში, გულში ჩახედეთ მაგ თქვენს ოჯახის მოყვარულს... მის პილწ გულში ჩახედეთ და მერე ილაპარაკეთ!.. ვმულდე, ვემაგებოდე, ყოველგვარი სისამაგლით აივსოს ჩემზე გული, ოღონდ სხვას, სხვას ნუ შეამჩნევენებს, სხვას ნუ ახვედრებს ამაში, თორემ მაგისი სიყვარული სრულიად არ მეჭირვება მე!.. სრულიადაც არ მეჭირვება!.. რა ჯანდაბად მინდა -დ ოღონდ ქვეყანაში ვაჟკაცობის სახელს ნუ მისვრის ტალახში და სასაცილოდ ნუ მიხდის!.. ეს მიკლავს გულს, ეს მიხუთავს სულს!.. ამის მოთმენა არ შემიძლია!.. ამას ვერ შევაწევ, ვერა! ვერა!.. ნუ მსვრის ტალახში ვიდაც ლაწირაკისათვის!..

ვ ი ქ ტ ო რ

ეგ ტყვილი შეწამებაა, აბესალო!.. ვითომ ირინეს როდამიშვილთანუ

ა ბ ე ს ა ლ ო

ქვეყანამ იცის!.. ქვეყანამ იცის!..

ვიქტორ

ეგ შენი ბრალთა, თუ გინდა მართალი გაიგო...

აბესალო

ჰმ, ჩემი ბრალთა, ჩემი!

ვიქტორ

შენი ბრალთა!.. მე თავიდანვე ვიცოდი, რომ შენ მალე აგიგორდებოდა გული მაგ უბედურზე და როდამიშვილის მოგონება უკმაყოფილებას გამოიწვევდა შენის მხრით... და კიდევ ამაშია მთელი ამბავი! და ამ ცრუ წარმოდგენას აყოლიხარ და შენც იმწარებ სიცოცხლეს და ყველა მახლობელსაც!.. შენ არ მომიკვდე, სხვა არაფერი იყვეს და ამაშია შენი გამტყუვნება!.. შენი ცოლის უსაფუძვლო სიძულვილი!

აბესალო

კარგი, კარგი! ეგრე იყვეს... ეგრე იყვეს, მაგრამ ბერიკაშვილი კი მაინც ახლავე თავიდან რიმაშორეო!.. ამ ააოში, თორემ, თუ იმ შეჩვენებულთან დალაპარაკებული დავინახე, იქვე გავათავებ!

ვიქტორ

მოითმინე, ყმაწვილო!

აბესალო

რა მოვითმინო?!

გამოსვლა მერვე

იგინივე და ირინე

(აბესალოს)

მამას ოთახში გავშალოთ სუფრა თუ ზალაში? აბესალო! (აბესალო ხმას არ სცემს).

აბესალო

ჯერ ეგ შენი მოამბე რომ მოგიბრძანდა, უკან გააბრუნე... მერე იკითხე სადილის ამბავი!

ვიქტორ

აბესალო, აბესალო!

ი რ ი ნ ე (გამტერებული)

რამ გიკბინა დღეს, ყმაწვილო? რას ირევი დღევანდელი დღე?!

ა ბ ე ს ა ლ ო

გადარეული როგორიც უნდა, მე განახვებ შენ, თუ ახლავე ეგ ვაჟბარონი, შენი ბერიკაშვილია თუ ვირიშვილი, სახლიდან არ გაგიგდია!.. ახლავე თუ არ წათრეულა, საიდანაც მოეთრია!.. მოგიტანა ამბავი? გაგიხარა ვითომ გული? ახლავე წაეთრიოს, თორემ მოტანალი ამბეგინათ სულ ერთიანად შიგნეულობას გარეთ გადმოვაცრევიანებ! გესმის თუ არა?!

ი რ ი ნ ე

მესმის, მესმის!

ვ ი ქ ტ ო რ

ახესალო! რას სჩადიხარ, ყმაწვილო?!

ი რ ი ნ ე

ეს გაკლდა! ცრემლებმორეული უცბად გაბრუნდება და გავა).

ა ბ ე ს ა ლ ო

ახლავე, გესმის თუ არა!

ვ ი ქ ტ ო რ

შერცხვენილი ვიყვე, თუ ეს ამბავი რამეს ჰგავდეს!.. შე დალოცვილო, სხვა არა იყოს-რა, შენი ცოლის სახელი მაინც ჰქვია მაგ ქალს!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ცოლის სახელი!.. ცოლის სახელი!

ვ ი ქ ტ ო რ

ნეტავი ჩემთან არ ექნა ეგ ამბავი და არაფერი მიხდოდა!..

ა ბ ე ს ა ლ ო

ჯერ სად ბრძანდება! ამით გადამირჩება მაგი ქალბატონი?!

გამოსვლა მეცხრე

ა ბ ე ს ა ლ ო , ვ ი ქ ო რ ი დ ა ე კ ა

ე კ ა (გაფაციებული)

შვილო, აბესალო!.. აბესალო, შენი ჭირი შეეყარა შენს დედას!.. აბესალო, შვილო, ამ უცხო პირებთან ნუ!.. ამათთან ნურაფერს იზამშენ დაგენაცვლე!.. შენი სულის ჭირიმე!.. შენი!

ა ბ ე ს ა ლ ო

დედა, თავი დამანებე! დამანებე თავი!

ვ ი ქ ო რ

აბესალო, თუ ძმა ხარ, დაწყნარდი!.. თუ ძმა ხარ!

ა ბ ე ს ა ლ ო

მაშინ დავწყნარდები, როცა ეგ შიკრიკი წაეთრევა, გესმის თუ არა!.. თუ არ გესმით, აბა მე მიყურეო!.. (აღელვებული მიდის მამის ოთახისკენ) მიყურეთ, თუ აქ გამიჩერდება!

ე კ ა

(ვიქტორი წინ გადაეღობება).

შვილო, რას აპირობ?.. აბესალო!

ა ბ ე ს ა ლ ო

მაცალეთ! მაცალეთ!.. გამიშვით!

ვ ი ქ ო რ

აბესალო, ეს მოხუცებული დედაშენი მაინც შეიბრალე!.. ეგ მაინც შეიბრალე!

ა ბ ე ს ა ლ ო

გამიშვით!

ე კ ა

ღმერთო, რა დღეს შევესწარი!.. ღმერთო, რა დღეს შევესწარი!.. აბესალო, შვილო!

გამოსვლა მეათე

იგინივე, სამსონ, სოგრატ ნესტორ და სოლომონ

სამსონ

(სამსონის დანახვაზე აბესალო შედგება, მაგრამ მხეცურად უყუაებს სოლომონს.
სამსონს ჯოხი აქვს ხელში, ჩოხა გახსნილა და დაბალი ბოხობი თავზე)

სადილი ცოტა დავიცადოთ, აბესალო... შენს სიმამრს მოსვლა უთქვამს დ ეგებ ამ ცოტა ხანში კიდევ მოვიდეს... კარგა ხანია მე და ფილიპეს ერთმანეთის სადღეგრძელო არ დაგვილევია! მზახლებას ასე არ შეშვენისო!.. არა, სოლომონ ჩემო?

სოლომონ

მართალი ბრძანებო, ბატონო!

სამსონ

ჰო და დღეს მაინც გამოვასწოროთ ეგ ჩვენი დანაკლისი.

სოგრატ

გიახლათ კიდევ!..

ნესტორ და სოლომონ

(ფანჯარასთან)

კი, ფილიპე!.. (ვიქტორი არ შორდება აბესალოს)

სამსონ

მართლა?.. ბრავო, ხრავო მზახალო!.. (მიდის ფანჯარასთან) ბრავო მზახალო!.. (სოლომონი და ყმაწვილები გადონ შესაგებებლად). ეგ ყმაწვილი ვინ არის, ვერ ვიცანი? ა, ვიქტორ ჩემო?

ვიქტორ

როდამიშვილი გახლავს.

სამსონ

როდამიშვილი?

ვიქტორ

დიახ!

ა ბ ე ს ა ლ ო (აცხვაცხებული)

მამა, გთხოვ ნება მომცე, ეგ ყმაწვილი ხახლში არ შემოუშვა!

ს ა მ ს ო ნ

რატომ, შვილო?..

ა ბ ე ს ა ლ ო

გთხოვ, მამა!.. არ შემიძლია მაგას ფეხი აქ შემოვადგმევინო!..

ს ა მ ს ო ნ

შვილო, თუ რამ ანგარიში გაქვთ, სხვა დროისთვის გადადევი!.. შენს სიმამრს დასდევი პატივი დ განა ფილიპეს გალანძღვა არ იქნება მაგის დათხოვა? ანგარიშის გასწორება, შვილო, ვაჟკაცურად ვიცოდით ჩვენს დროში!

გამოსვლა მეთერთმეტე

იგინივე, ფ ი ლ ი პ ე და დანარჩენი ყ მ ა წ ვ ი ლ ე ბ ი

ს ა მ ს ო ნ

ბატონ ფილიპეს დღეგრძელობა და სიცოცხლე! ბატონ ფილიპეს! მზახალო, შეიძლება ასეთი დავიწყება?

ფ ი ლ ი პ ე

ღმერთმა მიცოცხლოს თქვენი თავიც, ბატონო სამსონ!.. რა ვქნათ. შეგვხვდა აგრე!

ს ა მ ს ო ნ

დაბრძანდით, დაბრძანდით, ყმაწვილებო! თქვენი მომყოლი ყმაწვილი რა მიყავით, ბატონო ფილიპე?

ფ ი ლ ი პ ე

უკაცრავად ვარ თქვენთანაც, ბატონო სამსონ, და ჩემს ხიძეხთანაც მაგის მოყვანაზე... მაგრამ იმედი მაქვს, ერთი წუთით მისცემთ ნებას ორიოდ სიტყვა მოგახსენოსო... და მეც გევედრებით ორივე მამაშვილს, იმდენი თავაზი გამიწიოთ...

ს ა მ ს ო ნ

თხოვეთ, თხოვეთ, მობრძანდეს! რა საჭიროა მაგდენი ლაპარაკი. ვიქტორ ჩემო, თხოვე!

ვ ი ქ ტ ო რ

კი, ბატონო! (გადის).

ს ა მ ს ო ნ

სხვებზე ხომ მშვიდობით, ჩემო მზახალო!

ფ ი ლ ი პ ე

რაღა საკითხავია ჩემი მშვიდობა, ჩემო ბატონო! რაღა საკითხავია! ღმერთმა ამ დღეს რატომ შემასწრო, თორემ ჩემს მშვიდობით ყოფნას თქვენი ჭირი წაუღია!

ს ა მ ს ო ნ

რაღაც უცნაური ამბავია, მზახალო ჩემო!

ფ ი ლ ი პ ე

არის... და არა, სამსონ ჩემო?! ამან არ მომარბენია ასე გამწარებული? (აბესალო წასვლას დააპირებს) აბესალო ჩემო, მოითმინე... ერთ წამს მოითმინე და იმდენი სულგრძელობა გამოიჩინე, ორიოდ სიტყვა გეიგონე ჩვენი! (შემოვა როდამიშვილი)

გამოსვლა მეთორმეტე

იგინივე, როდამიშვილი და ვიქტორ

ს ა მ ს ო ნ (შეეგებება).

სამსონ სალამთაძე გახლავართ!

როდამიშვილი

როდამიშვილი! (საერთო თავის დაკვრა).

ს ა მ ს ო ნ

დაბრძანდით!..

ფილიპე

ბატონო სამსონ! თითონ იცით, მშობლის გულის ამბავი რანაირია, და თუ ამწამად ასე ვლაპარაკობ, გამწარება მალაპარაკებს, ჩემო ბატონო სამსონ! ვისდა დავემალოთ? ვისდა დავერიდოთ, როცა, ვაი ჩემს მოსწრებას, ვაი ჩემს სირცხვილს და ქვეყანაში გამოჭიანებას, ყველას სალაპარაკოდ გამხდარა, ყველას სატიტინოდ!.. ეს ერთი ხანია მესმოდა ეგ უცნაური ამბავი, მაგრამ დღეს კი აღარ შემიძლია მეტის მოთმენა! ღმერთმა რავა შემიძულა ისე, რომ თქვენი ოჯახიც ილანძღება და ჩემიც ჩემი შვილისაგან!.. რა ვქნა, ვედარ გავჩუმებულვარ მეტი!.. სწორედ უნდა გამოვთქვა ჩემი უკიდურესი მწუხარება თქვენთანაც, ამ ჩემს სიძესთანაც და ყველასთან, ყველასთან! ამ ჩემი სიძის გულითად მეგობრებთანაც!

სამსონ

რა ამბავია, ფილიპე ჩემო?! რა ამბავია, ღვთის გულისათვის?! მე რატომ არაფერი ვიცი?

ფილიპე

აბესალო, გაფიცებ ამ შენს ძვირფას, პატიოსან მამას... გაფიცებ შენს საყვარელს დედ-მამას, მითხარი, თუ მართლა ასე გაუწყრა ღმერთი იმ ჩემს შვილს, რომ სრულიად დაივიწყა პატიოსნებაც, თავმოყვარეობაც, ნამუსი, აღარ მოერიდა უწმინდურობას, დაჰკარგა ოჯახის პატივისცემა და ქმრის სიყვარული და შიში, რომ იძულებულსა გზდის ათასი საწყენი და გულსაკლავი სიტყვა გაგაგონოს ყოველმა თავხედმა და ლაწირაკმა!.. მითხარი, შვილო, თუ მართლა თავის უნამუსობით გიჩაგრავს შენს სასიქადულო ვაჟკაცობას!.. მითხარი, ნუ მიმაღავ!.. მოკვდა გული გაგონილითა და უცნაური ამბებით!

სამსონ

ჩემს რძალს ედება მაგგვარი რამ ბრალი? ირინეს?!

ფილიპე

მოკვდი კაცი, სამსონ ჩემო! მოკვდი! მომეჭრა თავი და გაგილანძღე ოჯახი, თუ ეს მართალია!.. აბესალო, შვილო?!

აბესალო

დამანებეთ თავის.. თავი დამანებეთ!.. რა თქვენი საქმეა?.. რა გინდათ? რას სულელობთ! ახლავე შეწყვიტეთ ეგ ლაპარაკი!

სამსონ

აბესალო!

ფილიპე

რა გამაჩუმებს, ჩემო კეთილო?! რარიგათ გავჩუმდე, სანამ შენგან არ გავიგებ ჭეშმარიტს!..

როდამიშვილი

უკაცრავად ვარ, ბატონო სამსონ, ვწუხვარ, რომ ამნაირ შემთხვევამ შემომადგმევია ფეხი თქვენს ოჯახში... მაგრამ ისეა მოწყობილი საქმე, ჩემი აქ მოსვლა სრულიად შიშის ნიშანი არ არის თქვენი შვილის დამუქრების წინაშე, რომ ცოცხალს არ მარონიებს დედამიწაზე... ამისი შიში არ მამოქმედებს მე ამ წამში, სინდისი მეუბნება, და ამაში არ უნდა ვიყვე შემცდარი, რომ ჩემი გაჩუმება, სხვანაირად მოქცევა, გარემოების წაყრუება და შეფერებად მიიღება და ამით მე მართლა და საბურთს მივცემ დააჭეშმარიტოს ის, რაშიაც ბრალს მდებს თქვენი შვილი. ბატონო სამსონ! მითქვამს თქვენს წინაშე და ყველა აქ მყოფთან, ვიყვე ღვთისაგან შეჩვენებული, ვიყვე წყეული, მთელ ჩემს სიცოცხლეს გაუხარებელი, დაწყევლილი ყოველი ჩემი კეთილისაგან, მამა ზეციერმა ნუ შემასწროს ნურაფერ სიკეთეს, თუ მე რამე დანაშაულობა მიმიძლოდეს თქვენი შვილის, თქვენი ოჯახის წინაშე, რაშიაც ბრალს მდებს თქვენი შვილი...

სამსონ

რაები მესმის ეს!.. რატომ მე არაფერი გამიგია დღემდის?!

ფილიპე

ა, შვილო, ა, შვილო, ხომ გეიგონე!.. შუმოგფიცათ და ტყვილა ბრალს რატომ... რატომ დებ!..

აბესალო

(რომელსაც არა ერთხელ უნდოდა წასვლა, მაგრამ მამის ნიშნებით რჩებოდა იპვე) შემოგფიცათ!..

ფილიპე

მეტი რადა გინდა, შვილო?!

აბესალო

თქვენ სისულელეს მეტი რა უნდა?! .

ფილიპე

აბა, ტყუილუბრალოდ...

აბესალო (გაანჩხლებული)

ტყუილუბრალოდ! ტყუილუბრალოდ! გულში ჩახედე იმ შენ წუპაკ. ქალბატონს,
გულში ჩახედე და მაშინ... მაშინ... თქვი... მაშინ!

გამოსვლა მეცამეტე

იგინივე, ეკა და ირინე, (რომელიც ღია კარებიდან ყურს უგდებდა).

ირინე

თვითონ ჩახედე, ვაჟბატონო, შენს გულში, თვითონ ჩახედე, შე მართლა წუპაკო!
მართლა წუპაკო! თუ არა და, ეგ გაღრინებდა, ვაჟბატონო?

ფილიპე

ირინე, შვილო!

ეკა

ირინე, დედაშვილობას, ჩუ! დედაშვილობას!

ირინე

თუ არა და, მთელ ქვეყანაში მოდევნო ჩემი უნამუსობის ამბავი! მე გამოველ
გარყვნილი და შენ კი პატიოსანი! შენ კი პატიოსანი! შე!ო უწმინდურობა ჩემზე
გადმოტანე, შე გლახა, გლახა?

ახესალო

ხმა ჩაიწყვიტე ახლავე!

ირინე

მე მწამებ უპატიოსნებას!! თვითონ რა კაცი ბრძანდები?

ვიქტორ და ეკა

ირინე, დაწყნარდი, ღვთის გულისათვის!

ფილიპე

ირინე, თავი შეიკავე, თავი შეიკავე!

ირინე

რაში დაგეტყო პატიოსნება, ვაჟკაცო? ფუი შენს კაცობას! ფუი!

ა ბ ე ს ა ლ ო

გაჩუმდი, თვარა გაგათავებ ამ წამში! ხმა არ ამოიღო!

ს ა მ ს ო ნ

აბესალო, შეჩერდი, მითქვამს შენთვის!

ი რ ი ნ ე

უწმინდურო, ჩემს გულში რა უნდა ნახო შენ? შენსავით ბილწი გგონია ყველა?!
პატიოსნობა თვითონ რომ არ გაქვს, სხვაში რაფერ დაგანახებს შეხი გაფუჭებულობა,
შენი სიგლახე?..

ა ბ ე ს ა ლ ო

ხმა, თორემ მოგკალი ეს არის! (მიიწევს ირინესკენ, ყველანი შეაჩერებენ)

ფ ი ლ ი პ ე

ირინე, კარგი შვილო!

ი რ ი ნ ე

გლახააი მეტს რას იზამს! მეფი რა შეუძლია?! გლახაკო, გაფუჭეგულო!

ა ბ ე ს ა ლ ო

ოოჰ!.. შენი სული! შენი! სული! შენი! (ნახევრად იძრობს ხანჯალს და ეძგერება
ირინეს. საერთო კვილი. ყმაწვილები მივაადეგი,გ აგესალოს და გააშორებენ).

ს ა მ ს ო ნ

რა ქენი, შე უბედურო, რა ქენი ეს?! ქალი მოჰკალი განა?!

ე კ ა

უიმე, უიმე! ირინე! შვილო! ირინე!

ფ ი ლ ი პ ე

მიშველეთ, მიშველეთ! მომიკლეს შვილი! ირინე, შვილო, შვილო!..

ი რ ი ნ ე

ნეტავი მართლა და მოვეკალიუ მაინც ამით არ გათავდება?.. აი, ჩემი ბედნიერება, მამა!.. ხომ ხედავ?.. ხომ ბედნიერი ვარ!.. ხომ ბედნიერი ვარ, ჩემო მამა, ა?!

ფ ი ლ ი პ ე

შვილო, ნუ გეშინია! ნუ გეშინია, შენი ჭირიმე! .

ი რ ი ნ ე

შემახედეთ ამ ვაჟკაცისათვის, შემახედეთ ერთი!.. ყოჩაღ! ყოჩაღ! ვიშ, რა ვაჟკაცობა გამოიჩინა, ვიშ!.. მამა!.. მამა!.. (მტირალი ჩაეკვრება გულში მამას).

(ფ ა რ დ ა)